

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 11/2016

Cena \$ 2.50

NOVEMBER 2016

Rotunda P. Marie a sv. Kateřiny ve Znojmě

Úvodem je třeba říci, že raně středověká znojemská rotunda, zasvěcená P. Marii a sv. Kateřině Alexandrijské, je národní kulturní památkou České republiky. Co do kulturního významu je řazena na 3. místo, hned za Pražský hrad a Karlštejn. Od mnoha jiných rotund, postavených v Čechách a na Moravě, se liší vcelku dobře zachovanými, mimořádně cennými nástěnnými malbami ve svém interiéru.

Rotundy, postavené z kamenného zdiva, byly na území Moravy, Čech, Slovenska a dnešního Maďarska stavěny už v době velkomoravské (mj. ve velkomoravském hradisku, kdysi stojícím nedaleko dnešní obce Mikulčice na Břeclavsku). A potom také v časech návratu staroslověnské bohoslužby do našich zemí za panování přemyslovského knížete Vratislava II. Bylo součástí jeho politiky navázat na království císařem Porfyrogenétosem nazývané Velká Morava, a získat ideovým „přenesením moravského království do Čech“ královskou korunu pro sebe. Už před Vratislavem II. obdobným způsobem získali královskou korunu Maďaři a Poláci. Přemyslovci Vratislavu II. se to podařilo až roku 1086. Stal se tehdy absolutně I. českým (tedy ne moravským!) králem. Od tohoto roku 1086 se o něm hovořilo a psalo jako o českém králi Vratislavu toho jména I.

Má se zato, že znojemská rotunda P. Marie byla založena cca 2 roky po nástupu Vratislava II. na pražský knížecí stolec. Víme, že na něj dosedl roku 1061. Podle názoru znalců byla znojemská rotunda založena po navrácení Brněnska a Znojemska přemyslovskému údělníku Konrádu I. A právě tento Konrád I. měl být zakladatelem i mecenášem rotundy P. Marie ve Znojmě. Až dosud jsme z opatrnosti psali o rotundě „P. Marie“. To proto, že někteří dřívější autoři psali o zasvěcení znojemské rotundy „Nanebevzetí P. Marie“. Známý český spisovatel Jan Cinert ve své nedávné publikaci na internetových stránkách: www.bylotojinak.cz (v kapitole: Oráčský výjev ve znojemské rotundě...) upozorňuje na skutečnost, že podle ode-

čtu azimutu z Google Earth je azimut znojemské rotundy 71,3°. Podle tohoto azimutu archeoastronomický výpočet kalendářního data založení rotundy ve Znojmě vychází buď na 15. 4. 1063, nebo na 15. 4. 1082. To byly dny úplňku měsíce po svátku „Zvěstování P. Marii“ (25. 3.), jemuž byla rotunda ve Znojmě původně zasvěcena. Rok založení znojemské rotundy 1063 tedy našim předpokladům vyhovuje, jejímu původnímu zasvěcení bude třeba věnovat patřičnou pozornost. Tentýž autor dokládá, že také Bořivojova rotunda v Praze (kníže Bořivoj I. byl místodržícím velkomoravského krále Svatopluka I. v zemi Čechy), později nazývaná rotundou sv. Víta, dnes překrytá (zastavěná) katedrálou sv. Víta, Václava a Vojtěcha, byla původně zasvěcena „Zvěstování P. Marii“. Archeoastronomické datování založení chrámu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě v Praze vychází rovněž na rok 1063!

Jan Cinert však nevylučuje ani možnost, že znojemská rotunda, včetně maleb ve svém interiéru, mohla být i starší, než se dosud oficiálně předpokládá. Původní velkomoravské hradisko na Hoře sv. Hipolyta ve Znojmě bylo po nájedu Maďarů zcela zničeno požárem. V roce 955, kdy byli Maďaři na hlavu poraženi na Lechu, měl nad Maďary zvítězit i český kníže Boleslav I. (935–967), a to někde na jižní Moravě. Bylo by zvláštní a odporovalo by zvyklostem, kdyby Boleslav I. nepřevzal bezvládné Znojmsko pod svoji kontrolu a nezřídil v jeho centru, ve městě Znojmo, svoje správní středisko. Zároveň se nám někdy vytratilo Znojmo českého panujícího knížete Břetislava I. (1034/5–1055), dobyvatele země Morava, vytratil se nám i jeho románský hrad, který typově zapadá až do poslední čtvrtiny 11. století. A právě s tímto hradem má být spojena existence rotundy P. Marie a sv. Kateřiny. Někde jsou v našich současných vědomostech velké mezery či neodhalené chyby, a máme proto na výběr, kterou z výše zmíněných možností založení znojemské rotundy zvolíme.

Podle znění dodatečně vyrytého nápisu v omítce interiéru znojemské rotundy

*In reg dñi nři hux
Anno dñice abincarnati ei Mlto
Cxxxvij pact pñt reg anj
cetta bae v Marie ad S Cathar
v hux Conrād scđ fññator
an it constio 1113*

Rytý nápis, ukrytý v omítce znojemské rotundy – v překladu zní: *V království Pána našeho Ježíše Krista / Roku Páně od narození téhož tisícího / stého třicátého čtvrtého provedenými malbami králů zvelebil / svatyni blahoslavené Panny Marie a sv. Kateřiny kníže Konrád druhý zakladatel / a udělal její novou (pře)stavbu*

byla rotunda P. Marie ve Znojmě roku 1134 obnovena a zasvěcena sv. Kateřině. Nebo obnovena a (jenom) obohacena o oltář sv. Kateřiny. Do téhož roku 1134 je možné vložit vytvoření střechy z kamenných desek, napojených na centrální střešní útvar zvaný „lucerna“. Ten byl založen přímo na vnějším zdivu kupole rotundy. Jenže maltové lože kamenných desek nebylo připraveno z téhož materiálu, jaký byl použit v konstrukci kupole! Vše svědčí o tom, že nejprve byla postavena rotunda s kupolí proti dešti a sněhu chráněná dřevěným střešními taškami, a teprve až někdy později byla postavena „lucerna“. A zase až mnohem později byla zbývající dřevěná střešní krytina nahrazena střešní krytinou kamennou. A také výmalba interiéru znojemské rotundy musela být provedena už nějaký čas před rokem 1134!

Obdobné rozpaky a neshody v datování vzniku existují také kolem výmalby interiéru znojemské rotundy. Do dnešních dnů se badatelé a vědci neshodli na tom, kdo všechno je ve vyšších patrech výmalby, v tzv. „obrazové galerii panovníků“, namalován.

Pokrčování na str. 21

Foto na titulní straně:

Znojemská rotunda P. Marie a sv. Kateřiny

Před druhým příchodem

Místo lásky čas zapírání tenkrát i dnes

Pod křížem ti kdo milují

Na začátek i na konec

jinak všude NIC se rozevívá

jak tlama pekelná

Plno věci jež nikdo nehledá

A bez Krista poprvé milencům jedno je

že jejich dlaně vyhaslé jsou prázdnotou

Všude se slaví všude karnevaly světla

Ďábelské masky Tolerance křepčí

V srdci skály té jež nebude přemožena

Však mečem rozdělena

Jedna tvář čepele na slunci se blyští

Druhá k temnotě je odvrácena

Falešný prorok každému nabízí se

všem útěchu skýtá

namísto pokání ve jménu nové lásky

každou neřest vítá

Služebníci Pravdy kdo mají přinést naplnění

se živí lží a beznadějí

Pastýře svého ve strachu opustili a nemají co dát

Jak matka jež své dítě hledá

I nad mrtvým věří stále

Nad pustým oceánem smrti

Tam právě světlo ještě je

Je plné naděje

Přichází Kdo vyžádá si své

A vraky lidské ze smrti vyvede

Ze sbírky: Chtěla jsem odhrnout hvězdám vlasy z čela
Eva Leinweberová - I. opourová, Česká republika

Modlitba za duše v očistci

Věčný Otče, obětuji Ti
Nejdražší Krev Tvého Božského Syna
a našeho Pána, Ježíše Krista,
ve sjednocení se všemi mšemi,
slouženými v tento den po celém světě,
za všechny svaté duše v Očistci,
za všechny hříšníky,
za hříšníky ve Tvé všeobecné církvi,
v mé vlastní zemi a v mé vlastní rodině.
Amen.

Tuto modlitbu složila sv. Gerturda Veliká (1256-1302), které se dostalo od Pána Ježíše Krista zjevení, že vždy, když se ji někdo bude zbožně a vroucně modlit, náš Pán vysvobodí z očistce tisíc duší.

LITURGICKÁ ČTENÍ

33. neděle v mezidobí - 13. listopadu 2016

1. ČTENÍ - Mal 3, 19-20a

Čtení z knihy proroka Malachiáše.

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámost se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti; den, který přijde, je spálí - praví Hospodin zástupů - že po nich nezůstane kořen ani větve. Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.

2. ČTENÍ - 2 Sol 3, 7-12

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezhálali jsme, ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám samy sebe za vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať nejí.“ A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není. Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

EVANGELIUM - Lk 21, 5-19

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno.“ Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?“ Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem to!' a 'Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec.“ Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi. Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagógám na soud a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci. Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši.“

Slavnost Ježíše Krista Krále 20. listopadu 2016

1. ČTENÍ - 2 Sam 5, 1-3

Čtení z druhé knihy Samuelovy, 2 Sam 5, 1-3

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem.“ Při-

šli tedy všichni přední mužové izraelští ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2. ČTENÍ - Kol 1, 12-20

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Děkuje Bohu Otci, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpůštění hříchů. On je věrný obraz neviditelného Boha, prvorozený z celého tvorstva. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti - všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlila plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví prolitou na kříži, zjedná pokoj.

EVANGELIUM - Lk 23, 35-43

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

1. neděle adventní - 27. listopadu 2016

1. ČTENÍ - Iz 2, 1-5

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a své kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2. ČTENÍ - Řím 13, 11-14

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probít ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než kdy předtím, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výbroje světla. Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v nečudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

EVANGELIUM - Mt 24, 37-44

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila. Právě tak to bude, když přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě ženy budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bďte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

2.neděle adventní - 4.prosince 2016**1.ČTENÍ - Iz 11, 1-10**

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holf svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lvice budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnou, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmiže a nemluvně sáhne rukou do skříše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

2.ČTENÍ - Řím 15, 4-9

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Pisma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství jak i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chei totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: 'Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.'

EVANGELIUM - Mt 3, 1-12

Slova svatého evangelia podle Matouše.

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!' Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyilkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy

ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: 'Naš otcem je Abrahám!', neboť vám říkám: Bůh může oživit ty kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsou hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšen uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

3.neděle adventní - 11.prosince 2016**1.ČTENÍ - Iz 35, 1-6a, 10**

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Zaraduje se vyprahlá step, zajásá a vykvete poušť. Jak narubně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádher Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochab kolena upevněte! Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde spasí vás!“ Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého. V ruce ti, které vykoupil Hospodin, s jasotem přijdou na Sión, věč veselí bude jim věnit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání.

2.ČTENÍ - Jak 5, 7-10

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Bratři, vydržte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán. Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahocennou úrodu! Čeká na trpělivě, až přijde podzimní a jarní dešť. Vydržte i vy trpělivě a posilněte své srdce, neboť příchod Páně je blízko. Nestýskejte bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce už stojí před dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

EVANGELIUM - Mt 11, 2-11

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, aneb máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamujte Janovi, co slyšíte a vidíte: slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očištěváni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nepohorší nade mnou. Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jsi vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmitaný větrem? Nebo co jsi vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nojemné šaty, jsou přece v královských palácích. Proč jste tedy vyšli vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou'. Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“

ČESKÉ MŠE SVATÉ

V České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

Sobota 6,30 pm s nedělní platností - Neděle 10,30 am

Pondělí, Úterý, Čtvrtek, Pátek 6,00 pm

Středa 10,00 am

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 31. října 2016

Politické události

ANO ovládlo krajské volby, pro ČSSD znamenají masivní propad

Hnutí ANO ministra financí a miliardáře Andreje Babiše potvrdilo v nynějších krajských volbách předchozí vzestup a současné silné postavení na politické scéně. Regionální volby v premiéře jasně ovládlo. Sociální demokracie, která dosud v naprosté většině regionů dominovala, naopak zaznamenala poměrně masivní propad. Polepšila si naopak další vládní strana, KDU-ČSL.

Z pravicových opozičních TOP 09 a ODS můžou být spokojeni občanští demokraté. TOP 09 Miroslava Kalouska v podstatě propadla. Uspělo naopak hnutí Starostové a nezávislí (STAN), které je partnerem TOP 09 na parlamentní úrovni a v minulých volbách před čtyřmi lety tomu tak bylo i na regionální úrovni. Opoziční KSČM ve volbách silný výsledek z roku 2012 neobhájila.

Hlasování zároveň ukázalo, že voliče částečně oslovila protiimigrační témata. Podporu dali hnutí Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury, které vesměs kandidovalo se Stranou práv občanů. Naopak Úsvit neuspěl. V krajských volbách dosud vesměs vítězily strany, které tvořily parlamentní opozici. Letos tomu bylo naopak. Podpora vládních uskupení by tedy mohla poukazovat na to, že voliči jsou s politikou kabinetu spíše spokojeni. Li-

dé neměli podle některých analytiků na rozdíl od předchozích voleb potřebu vládnoucí strany trestat za celostátní politiku.

Senátní volby: výhra lidovců, nezdar ČSSD a ANO, málo voličů

V letošních senátních volbách byla nejúspěšnější KDU-ČSL, která vyhrála v devíti z 27 obvodů. Pro zbývající dvě vládní strany - ČSSD a ANO - skončily volby nezdarem. ANO získalo stejně jako Starostové a ODS tři mandáty, sociální demokraté dokázali zvítězit jen ve dvou obvodech stejně jako TOP 09 a Severočesí.cz. Zastoupení KSČM v Senátu zůstane jednočlenné. V barvách ČSSD neuspěl místopředseda Senátu Zdeněk Škromach ani ministr průmyslu Jan Mládek, který s volebním úspěchem spojil svoje další angažmá ve vládě. Vládní koalice si i přes nezdar ČSSD a ANO udržela ústavní většinu.

Letošní hlasování provázela rekordně nízká účast - hlasovat přišlo jen 15,4 procenta voličů, což podle politologů nahrálo právě lidovcům.

Druhý nejsilnější klub vytvoří lidovci a nezávislí. Za vítězství KDU-ČSL je podle předsedy strany Pavla Bělobrádka především úspěch samotných kandidátů, i když posílení KDU-ČSL za poslední roky je evidentní. "Značka KDU-ČSL má určitou hodnotu, ať už ideovou, či věcnou," řekl Bělobrádek novinářům. Dobrou strategií podle něj bylo spojit se s dalšími politickými subjekty.

Babiš na získání tří mandátů reagoval slovy, že ANO se musí ještě hodně učit a hledat vhodnější osobnosti pro volby do Senátu. Osobně prý čekal získání pěti křesel, výsledek nepovažuje za úspěch. "Boj o Senát je fakt těžký, musíme se ještě hodně učit a hledat osobnosti, které lidi znají tam, kde žijí," uvedl Babiš. ANO přitom vyhrálo první kolo voleb a v senátním finále mělo 14 zástupců. Jeho senátoři budou podle dnešních vyjádření usilovat o funkci místopředsedy.

Volby podle předsedy občanských demokratů Petra Fialy potvrdily, že ODS zůstává hlavní pravicovou silou v zemi. Lídr TOP 09 Miroslav Kalousek si myslí, že nízká volební účast do jisté míry ohrožuje demokracii. Zároveň ale podle něj nahrála KDU-ČSL, která má věrnou členskou základnu.

Dalajlamu vítala v Praze tisícovka lidí

Tibetský duchovní vůdce dalajlama navštívil Prahu, kde se zúčastnil 20. ročníku mezinárodní konference Forum 2000. Dalajlamu na Hradčanském náměstí vítali lidé s tibetskými vlajkami a transparenty s nápisy Free Tibet (Svobodný Tibet). "Václav Havel tu nyní už není s námi. Po lidských bytostech ale něco zůstává, myšlenky, ideály," řekl dalajlama. "Všichni bychom měli pokračovat v udržování Havlova odkazu, v myšlenkách pravdy a lásky," uvedl dále dalajlama, kterého s bývalým českým prezidentem pojilo osobní přátelství. Zmínil, že Havlovy ideje nezmizely s jeho fyzickým odchodem. Jeho senzitivní a z vřelého srdce pocházející ideje přetrvávají staletí, míní. "Nyní máme my odpovědnost udržovat a pře-

dávat jeho hluboké hodnoty, jsem o tom přesvědčen a také o tom, že Češi svého někdejšího lídra stále milují... Několi jen jeho jméno, ale jeho idea, jeho koncept musí dál žít," řekl.

Svou řeč dalajlama přednesl na pódiu v bráně Schwarzenberského paláce. Zdůraznil v ní také, že se nesnaží o odtržení Tibetu od Číny, z čehož ho obviňuje Peking. Peking považuje Tibet za nedílnou součást čínského území a setkání státníků s dalajlamou kritizuje dlouhodobě. Z představitelů české politické scény se oficiálně s dalajlamou nesešel nikdo, soukromě ho z politických představitelů uvítal ministr kultury Daniel Herman a vicepremiér Pavel Bělobrádek. Prezident Miloš Zeman, premiér Sobotka, šéf dolní komory parlamentu Hamáček a předseda Senátu Milan Štách se v usnesení od schůzky Daniela Hermana s tibetským duchovním vůdcem dalajlamou distancovali. Dalajlama v rozhovoru pro ČTK a Český rozhlas řekl, že mu nevádí, pokud ho nyní západní lídři odmítají přijmout kvůli obavám o obchod s Čínou. "To pro mě není důležité, důležité je setkat se s lidmi, veřejností. Vlády se čas od času mění, jejich politiky také, ale národy jsou stále tvořeny lidmi," řekl. "Svět patří sedmi miliardám lidí, každá země patří lidem, ne lídrům, ne králům a královnám, ani spirituálním lídrům. (...) Sen o tom, aby svět byl více soucitný a mírový, záleží na lidech, to nemůžou udělat vlády," řekl. Uvedl také, že 21. století musí být stoletím soucitu a dialogu, který je třeba navazovat se všemi včetně těch, kdo bojují a zabíjejí druhé lidi. Věř, že

změna ve vnímání a prožívání světa přijde s příští generací, která bude víc než dočasné uspokojení akcentovat vnitřní hodnoty člověka a respekt jednoho k druhému. "Mám sen o tom, že podobně jako Evropská unie bude moci jednou vzniknout Africká unie, Latinskoamerická unie, Asijská unie a pak unie všech sedmi miliard lidí," řekl.

Oslavy 28. října

Ceremoniál na Vítkově zahájila vojenská hudba, zahrála mimo jiné státní hymnu a husitský chorál Ktož jsú boží bojovníci, při němž vojáci přinesli historické armádní prapory. Zeman v doprovodu ministra obrany Martina Stropnického (ANO) vykonal přehlídku shromážděných vojáků. Následovalo kladení věnců a minuta ticha za padlé vojáky společně s čestnými salvami. Kromě vrtulníků nebe na Vítkově přelétly i dvě stíhačky JAS-39 Gripen. Kromě Zemana, předsedů Senátu a Sněmovny Milana Štěcha a Jana Hamáčka a premiéra Bohuslava Sobotky (všichni ČSSD) byli přítomni také vicepremiér Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL) a další ministři, pražský arcibiskup Dominik Duka nebo náčelník generálního štábu Josef Bečvář.

Letošní oslavy budou zřejmě nejvyhrocenější v moderní historii státu. I když se i v minulých letech vedly kolem svátku, a to především v souvislosti se jmény oceňovaných nebo s důvody nepozvání některých osobností, spory, letošní intenzity nedosáhly. K tradičním kritikům prezidenta Miloše Zemana se kvůli sporu o ocenění pro přeživšího holokaustu Jiřího Bradyho přidala řada politiků či osobností veřejného života. Část z nich se rozhodla nepřijít na oficiální oslavy na

Pražský hrad a chystá účast na akci na Staroměstském náměstí.

Prezident Zeman jmenoval tři nové generálmajory a osm brigádních generálů. V proslovu k povýšeným uvedl, že si prostudoval jejich životopisy a ocenil, že začínali ne-li přímo od píky, tak alespoň na nižších pozicích. "Existuje termin výsadkář, což je jedinec, který je dosazen do organizace svrchu a snaží se ji změnit, což se mu zpravidla nedaří. Blahopřeji vám, že nejste výsadkáři," řekl také Zeman.

Generálmajorem se stal šéf vojenské kanceláře Pražského hradu Jan Kaše. Stejně hodnosti dosáhli i velitel vzdušných sil Jaromír Šebesta a poradce náčelníka generálního štábu Jiří Verner.

Novými brigádními generály jsou zástupce ředitele sekce rozvoje a plánování schopností ministerstva obrany Jaromír Alan, velitel Velitelství výcviku - Vojenské akademie Josef Kopecký, zástupce ředitele ministerské sekce rozvoje a plánování schopností Ladislav Košner a šéf Ředitelství speciálních sil Karel Řehka.

Povýšení na brigádního generála byli také první náměstek policejního prezidenta Martin Vondrášek a bývalý policejní prezident, nyní ředitel karlovarské krajské policie Oldřich Tomášek. Stejnou hodnost mají také náměstek generálního ředitele hasičského sboru Slavomír Bell a ředitel královéhradeckých hasičů František Mencl.

Na pražském Hradčanském náměstí se ozvalo sborově "Tak přísaháme!". Prísahu tu složilo 840 rekrutů. Prezidentovi slíbily věrnost asi tři stovky studentů prvního ročníku Univerzity obrany ve

Vyškově a asi 500 příslušníků Armády České republiky, kteří právě dokončují kurz základní přípravy. Mezi přísahajícími je na 70 žen. Zeman ve svém proslovu k vojákům upozornil na nebezpečí terorismu a zdůraznil roli armády v boji proti němu. "To nebezpečí nelze podceňovat jen proto, že se u nás ještě nestalo," řekl. Ministr Stropnický ocenil rozhodnutí rekrutů stát se vojáky. "Je to správné, čestné, zodpovědné a zavazující rozhodnutí," řekl. Jednotky provedly před oficiálními hosty a prezidentem a rovněž tisíci přihlížejících slavnostní pochod. Zazněly i salvy.

Akademici a studenti položili květiny u sochy TGM na Hradčanském náměstí. Ministryně školství Kateřina Valachová (ČSSD) je podpořila, na předávání státních vyznamenání ale půjde. Zástupci studentských iniciativ přečetli prohlášení, v němž podpořili rektory, kteří se rozhodli na Hrad nejít.

Zástupci univerzit ocenili, že mezi českými vysokými školami vládne soudržnost. Předseda Akademie věd Jiří Drahoš připomněl výročí vzniku Československa. "Podařilo se nám vybudovat demokracii, která není úplně bez chyb. Ale kdo z nás je bez chyb," řekl před asi dvěma stovkami shromážděných na náměstí.

Ekonomika

Forbes: Nejbohatšími Čechy zůstali Kellner, Babiš, Vítek a Komárek

Nejbohatším Čechem zůstává podle časopisu Forbes vlastník investiční skupiny PPF Petr Kellner s 255 miliardami korun, druhý je nadále majitel společnosti Agrofert a ministr financí An-

drej Babiš se 70 miliard Kč. O třetí příčku se dává vlastníci realitní a investiční skupiny CPI Radovan Vítel a ropným magnátem Karlem Komárkem, který vlastní skupinu KKCG. Jejich jmění odhaduje na 49 miliard Kč. Vyplývá to z žebříčku časopisu Forbes.

Souhrnný majetek 60 nejúspěšnějších tuzemských byznysmenů se podle Forbesu zvýšil na 846 miliard korun. V meziročním srovnání na padesátce podnikatelů, kteří byli v žebříčku loni, rostlo jejich jmění o téměř 14 procent.

Za bohatnutím podle Forbesu je rekordní růst české ekonomiky, což se projevilo na tržbách a především zisků jednotlivých firem. Ocenění samotných společností táhly nahoru také levné půjčky a nedostatek jiných příležitostí na investice se slibným výnosem. Nejvíce zhatili Petr Kellner, Dan Křetínský, který obsadil šestou příčku, a Karel Komárek.

Do žebříčku se dostalo i nováček, nejvýše na 24. místě se 7,2 miliardy Kč Jiří Fiala, který stojí za společností Bohemia Energy. Skupina, kterou řídí a vlastní společně s manželkou, obsluhuje přes milion zákazníků v Česku a na Slovensku a je jednou z největších alternativních dodavatelů energií v Česku.

Na zákaz svátečního prodeje se chystá ústavní stížnost

Hospodářská komora ČR (HK) a Svaz obchodu a cestovního ruchu (SOCR) se snaží ústavní stížností zabránit tomu, aby velké obchody s prodejní plochou nad 200 metrů čtverečních musely mít sedm dní v roce

o státních svátcích zavřeno. Konkrétně se zákaz prodeje týká 25. a 26. prosince, 1. ledna, Velikonočního pondělí, 8. května, 28. září a 28. října. „Tento zákon o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, který nabyl účinnosti 1. října, považujeme za diskriminační. Ústavní stížnost už máme připravenou. Její text jsme předali senátorovi Jaroslavu Kuberovi (ODS), který to podporuje,“ řekl na setkání s novináři prezident HK Vladimír Dlouhý.

Na otázku Práva, proč stížnost ještě nebyla podána, když ji Hospodářská komora ČR hrozila už v průběhu projednávání tohoto lidoveckého návrhu zákona v parlamentu. Dlouhý vysvětlil: „Museli jsme počkat, až zákon nabude účinnosti. S Kuberou máme dohodu, že pro podporu ústavní stížnosti získá dalších nejméně šestnáct senátorů, což je potřebné minimum pro její podání.“

Se sehnáním potřebného počtu podpisů nebude podle Dlouhého žádný problém. Proti státním zásahům do regulace prodejní doby jsou totiž nejen ODS a TOP 09, ale i někteří další senátoři.

Kurzovní lístek

31. 10. 2016 (střed)

EUR, 1	27.025
Kanada, 1	18.425
USA, 1	24.687

Kultura

Poutní místo na Svatém Kopečku čeká rozsáhlá obnova za 120 mil.Kč

Jedno z nejznámějších moravských poutních míst. Svatý Kopeček u Olomouce, by se měl dočkat rozsáhlé obnovy. Dotkne se baziliky, zahrady i nádvoří, náklady se odhadují až na 120 milionů korun. Pokryty by měly být z evropských dotací. Pokud se

podaří získat peníze, do obnovy památky s mimořádným duchovním významem by se měli odborníci pustit v letech 2017 až 2018. Místo navštíví každoročně až 60.000 poutníků, po jeho obnově se počítá s navýšením návštěvnosti až o 5000 lidí.

„Na obnovu velmi čekáme. Poutní místo dosud takovou obnovou neprošlo. Na stav například ambítoů nás upozorňují i samotní návštěvníci. Pokud se peníze seženou, vše by se mohlo opravit a přizpůsobit provozu,“ řekl ČTK farář svatokopecké farnosti Petr Slaboch. Areál na Svatém Kopečku vlastní a provozují strahovští premonstráti. Bazilika dosud prošla dílčími opravami, řada prostor areálu je ale stále v nevyhovujícím stavu.

Projekt počítá s rekonstrukcí baziliky, takzvaných reprezentačních prostorů v pravém křídle, rezidence a ambítoů. Po rozsáhlé rekonstrukci by se měla řada míst také zpřístupnit návštěvníkům. jde například o takzvané Svaté schody, které představují významné poutní místo, či o historickou knihovnu. Součástí plánu je i restaurování řady historických sochařských i malířských děl, rekonstrukce oltářů, vitráží či historických podlah.

Podle projektové manažerky projektu Jany Feřtkové se počítá také s bezbariérovými prvky i s otevřením nových prohlídkových tras areálu. „Cílem je v podstatě dokončit kompletní obnovu areálu tak, aby konečně po mnoha desetiletích byl schopen opět plnit funkci duchovního a společenského centra a poutního místa,“ uvádí v projektu architektka.

Podle ministra kultury Daniela Hermana patří Svatý

Kopeček mezi centrální poutní místa. „Je naší odpovědností dědictví po předcích opečovávat a předávat dalším generacím. Je to jedinečná kulturní památka nejen historického a kulturního, ale i duchovního charakteru. Tato symbióza je vysokou přídannou hodnotou,“ uvedl při návštěvě Olomouce Herman. Podotkl, že projekt je již připraven, čeká se na vyhlášení výzvy.

Pražská Lucerna si připomněla koncertem Havlových nedožitých 80

Stovky diváků a osmdesátka gratulantů přišly 15. října v podvečer do pražské Lucerny, aby vzdaly hold dramatikovi, někdejšímu disidentovi a prvnímu českému prezidentovi Václavu Havlovi. Tímto setkáním vyvrcholil projekt Havel@80, jímž si Knihovna Václava Havla po celý rok připomínala prezidentovo nedožitě jubileum. 5. října, by Havlovi bylo 80 let.

Program zahájil ředitel knihovny Michael Žantovský parafrází textu z Havlovy slavné hry Zahradní slavnost. „Lucerna patří k Václavu Havlovi, rokenrol jako typ hudby taky, po jeho úmrtí se tady v den pohřbu konal velký koncert na jeho počest a tohle je vlastně další díl toho vzpomínání, tentokrát při příležitosti jeho narozenin,“ řekl Žantovský ČTK.

Součástí programu v Lucerně byla i zahajovací vernisáž výstavy Hele, Havell!, sestavená ze snímků pořízených amatérskými fotografi, které Havlova knihovna získala na základě veřejné výzvy. Za šest měsíců do ní téměř 200 autorů přispělo více než 1300 snímků. Snímky zachycují často chvíle před-

tím, než byl Havel středem zájmu profesionálů a žurnalistů. Na snímcích je v bazénu, při partii šachu, s cigaretou v koutku úst, dopřává se i chvíli rozjímání; kouřilo se i v Lucerně, což už dnes nebývá zvykem, byť byla místa vyhrazená jako nekuřácké zóny. Snímky zachycují Havla při natírání plotu na Hrádecku, pohublého při návratu z vězení i ve vězeňské cele hnětoucí ze skývy chleba dárek pro Olgu.

Výstava v galerii v prvním patře paláce potrvá do 17. prosince. O den později si Havlovi přátelé a příznivci připomenou páté výročí jeho smrti.

Karel Gott v Praze představil album 40 slavíků,

představil i novinky

Zpěvák Karel Gott v Praze za velkého zájmu médií představil kolekci s názvem 40 slavíků. Kompilace obsahuje hity z období 1963 až 2016, s nimiž uspěl v anketě Český, dříve Československý slavík. V kolekci na dvou CD jsou také dvě nové písně Země vstává a Perfektní den, první skladby natočené po Gottově onkologické léčbě. Nahrávka 40 slavíků se ihned po vydání dostala do čela prodejní hitparády. Gott od vydavatelství Supraphon obdržel zlatou desku za půlmilionový obrát při prodeji alba. „Novinky obsahují pocit, který mám při svém návratu na scénu mezi své přátele a příznivce. Návrat vyšel báječně, ať jsem vystupoval na narozeninovém koncertu Hanky Zagorové nebo v Malostranské besedě, kde mělo mé vystoupení velký ohlas. Bylo to určité gesto od publika, které mi dalo najevo, že mě rádo vidí v dobré formě na jevišti,“ řekl ČTK Gott.

Památkám v Česku se sezona vydařila, přibýlo domácích návštěvníků

Letošní sezona se památkám v České republice vydařila. Řada z nich ještě nemá konečná čísla návštěvnosti, již nyní je ale jasné, že návštěvníků oproti loňsku přibýlo. Zejména domácích turistů přišlo více, podle správců památek kvůli poklesu zájmu o dovolené v cizině, souvisejícímu se zhoršenou bezpečnostní situací ve světě.

Například středočeští kasteláni hodnotí sezonu jako nadprůměrnou. Hrad Karlštejn zaznamenal meziroční nárůst návštěvnosti zhruba o čtvrtinu na více než čtvrt milionu lidí. Pomohlo 700. výročí narození Karla IV. spojené s řadou akcí i zájmem médií.

V Plzeňském kraji mnohé památky také překonaly loňskou rekordní návštěvnost. Památky spravované Národním památkovým ústavem (NPÚ) hlásí nárůst meziročně o desetinu na čtvrt milionu lidí. Nejnavštěvovanější státní památkou byla zřícenina Rabí s více než 60.000 turisty. Rekordní byla sezona také pro Karlovarský kraj. Dosud nejvyšší návštěvnost zaznamenal hrad Loket, kde přivítali letos stotisíců návštěvníka již v září, jindy to bývá až v prosinci.

Mimořádně úspěšnou sezonu za sebou mají památky v Ústeckém kraji. Třeba na zámku ve Stekníku vzrostla návštěvnost o více než 40 procent na zhruba 12.000 lidí. Pro hrady a zámky v Libereckém kraji byla návštěvnost rovněž rekordní. Pomohlo mimo jiné i chladné a deštivé počasí v létě. Na osm státních hradů a zámků v kraji k 25. říjnu přišlo asi 445.000 lidí. Nejnavštěvovanějšími byly i

letos hrad Trosky v Českém ráji a nedaleký zámek Sychrov, u obou památek je návštěvnost tradičně nad 100.000.

V Královéhradeckém kraji přilákal barokní Hospital Kuks i druhou sezonu po dokončení rekonstrukce areálu přes 100.000 návštěvníků. V letech před opravou prošlo hospitem zhruba 40.000 lidí za sezonu. Letos do 25. října hospital přivítal 108.767 lidí, loni to bylo rekordních 139.016.

V Pardubickém kraji například zámek ve Slatínech dosáhl nejvyšší návštěvnosti od roku 2010. Na velmi dobrou návštěvnost to letos vypadá také v Souboru lidových staveb (SLS) Vysočina, pod nějž spadají skanzeny na Veselém Kopci a Betlém v Hlinsku.

V Jihomoravském kraji letos návštěvnost stoupla o deset i více procent. Nejnavštěvovanější je tradičně lednický zámek. Loni tam přišlo za celý rok 405.000 lidí, letos to bude až o 15 procent více. Nejvíce si sezonu pochvalují ve Valticích, kam přijelo třikrát více lidí než loni.

Vyšší návštěvnost než za celý loňský rok zaznamenaly již nyní mnohé hrady a zámky v Olomouckém kraji. Rekordní je třeba na hradě Bouzově, kde překročila 116.000 lidí, o téměř 19.000 více než loni za stejnou dobu. Helfštýn zřejmě pokoří hranici 90.000 a na Šternberk zavítalo 56.000 lidí. Památky v Moravskoslezském kraji také hlásí rekordy. Dolní Vitkovice dosud navštívilo 1,136.356 lidí, o zhruba 16.000 více než za celý loňský rok.

Také na hrad Buchlov a na zámky v Kroměříži, Buchlovicích a Vizovicích ve

Zlínském kraji přišlo o stovky až tisíce lidí více než loni. Třeba do Kroměříže dorazilo dokonce o 16.600 lidí víc. Loni se návštěvnost kroměřížského zámku a zahrad vyšplhala přes 193.000, u Buchlova na 74.000, v Buchlovicích na 84.000 a ve Vizovicích na téměř 21.000 lidí.

V Praze míří nejvíce turistů na Hrad. Počty jeho návštěvníků ale nelze přesně změřit, protože ne všichni si kupují vstupenky do placených částí areálu. Do židovského muzea a na rozhlednu na Petříně přišlo v létě přes 300.000 lidí.

Sport

Jednadvacítka postoupila díky prohře Belgie na Euro

Čeští fotbalisté do 21 let si příští rok zahrají na mistrovství Evropy. K přímému postupu z prvního místa jim pomohla výhra v závěrečném utkání kvalifikace 4:1 nad Moldavskem ve Znojmě a také porážka Belgie, která prohrála v Černé Hoře 0:3. Poslední konkurent má sice stále jeden zápas k dobru, ale na druhém místě už má nesmazatelnou pětibodovou ztrátu.

O vítězství nad Moldavskem rozhodl dvěma góly Jakub Jankto, po jednom přidali Lukáš Juliš s Václavem Černým. Za hosty v závěru snížil Eugeniu Rebenja. Belgie v Nikšiči promarnila šance na postup už v prvním poločase, ve kterém inkasovala všechny tři góly.

"Je pravda, že v začátku kvalifikace to naše vnímání nebylo takové, že máme na postup. Ale postupem času se tým tvořil, byli tam mladí hráči, co mají ambice, ale co je nejdůležitější, tak se vy-

tvoril tým a je tam vel dobré klima," řekl Lavička, když jsme před měsícem prohráli v Belgii, tak jsme věděli, že naše cesta Polska nekončí, a jsem rád, že se to ve Znojmě potvrdilo," dodal.

Charme Look s Faltejsekem vyhrál Velkou pardubickou

Favorizovaný devítikrát hnědák Charme Look vyhrál 126. ročník Velké pardubice a žokej Jan Faltejsek se jeho sedle radoval ze čtvrté triumfu v kariéře. Vala Charme Look byl celou dobu v čele a zvítězil přesvědčivě před dalším nováčkem Velké pardubice Ange Guardianem. Třetí byl na trati dlouhých 6900 metrů pro šestileté starší koně Zarif s Josefem Bartošem. Vítězný kůň v dělal majiteli, stáji Orlin dva miliony korun z pěti milionové dotace.

"Já jsem se v podstatě nemohl ani domnívat, že bychom mohli s tímto koněm jezdit. Děkuji za skvělou příležitost a za skvělé podmínky. Bylo to super a moc pěkné svezení," řekl po dostihu České televize Jan Faltejsek, který třikrát ovládl Velkou pardubickou v letech 2012, 2013 a 2014 s Orphee des Blins.

"Je to sen. Já tomu nemohu uvěřit, že to ten můj kůň zlatý zvládl. Hlavně že je zdravý a výhra je velkým bonusem," řekla Růžičková. Původně měla jet v sedle Barbora Málková, ale nedávno si zlomila nohu, proto jel Faltejsek. "Jsem šťastná a příští rok si to dáme spolu. Snad se to vyjde," řekla Málková.

*Podle České tiskové kanceláře připravila Jana Korečková
Olomouc, Česká republika*

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Sbor kardinálů se rozroste o 17 členů

Na sklonku Svatého roku milosrdenství. 19. listopadu, uvede papež František do úřadu 17 nových kardinálů. Třináct z nich bude moci volit příštího papeže. „*Budu rád, když bude v kardinálském sboru vidět univerzalita církve: nejen střed, abych tak řekl „evropský“, nýbrž všechna místa. Pět kontinentů, jestli to bude možné.*“ Těmito slovy předestřel papež František výběr nových kardinálů během letu z Ázerbájdžánu začátkem října.

Oznámená jména při modlitbě Anděl Páně 9. října skutečně odráží působení církve na celé planetě: 5 z nich pochází z Evropy, 4 ze Severní Ameriky, 2 z jižní, 3 z Afriky, 2 z Asie a jeden z Oceánie. Nejméně v případě šesti zemí je to vůbec poprvé, kdy má být jejich občan jmenován kardinálem (Středoafriická republika, Bangladéš, Mauritius, Papua Nová Guinea, Malajsie a Lesotho).

Třináct budoucích kardinálů ještě nedosáhlo 80 let věku, a proto mohou volit papeže v případě konkláve: **Mario Zenari**, který podle papeže zůstane apoštolským nunciem v „milované a mučené Sýrii“ (Zenari je původem z Itálie), **Dieudonné Nzapalainga**, arcibiskup Bangui ve Středoafriické republice, **Carlos Osoro Sierra**, arcibiskup Madridu, **Sérgio da Rocha**, arcibiskup Brazílie v Brazílii, **Blase J. Cupich**, arcibiskup Chicaga, **Patrick D'Rozario**, arcibiskup v Dháce v Bangladéši, **Baltazar Enrique Porras Cardozo**, arcibiskup Méridy ve Venezuele, **Jozef De Kesel**, arcibiskup Mechelen-Bruselu v Belgii, **Maurice Piat**, arcibiskup Port-Louis na Mauritiu, **Kevin Joseph Farrell**, prefekt Dikasteria pro laiky, rodinu a život (USA), **Carlos Aguiar Retes**, arcibiskup Tlalnepantlu v Mexiku, **John Ribat**, arcibiskup Port Moresby na Papui-Nové Guineji a **Joseph William Tobin**, arcibiskup Indianapolis (USA).

K těmto mužům papež František připojí „*také dva emeritní arcibiskupy a jednoho biskupa, kteří se vyznamenali pastorační službou, a dále jednoho kněze, jenž vydal jasné křesťanské svědectví*“. Jejich jména jsou: **Anthony Soter Fernandez**, emeritní arcibiskup v Kuala Lumpur (Malajsie), **Renato Corti**, emeritní arcibiskup italského města Novara (autor loňských textů velkopáteční křížové cesty), **Sebastian Koto Khoarai**, emeritní biskup v Mohale's Hoek (Lesotho) a **P. Ernest Simoni**, kněz arcidiecéze Skadar-Pult (Albánie).

S posledním jmenovaným se papež František setkal v roce 2014 během návštěvy Albánie. P. Simoni byl 28 let vystaven věznění, mučení a nuceným pracím. Svým mučitelům však odpustil a vyzýval nad nimi Boží milosrdenství. Záhery objeti papeže a albánského kněze a následného pláče Františka obletěly svět. Letos 20. dubna poznal Bergoglio Simoniho mezi lidmi při generální audienci. Papež si odmítl nechat políbit ruce, namísto toho políbil ruku knězi. „*Slyšet mučedníka vyprávět o vlastním mučednictví je opravdu silné,*“ řekl František během letu z Albánie.

28. listopadu dovrší 80 let senegalský kardinál Sarr. Počet kardinálů, kteří budou moci volit papeže, tak bude 120, což je maximum umožněné konstitucí *Universi Dominici Gregis* papeže Jana Pavla II.

Dokument o pohřbívání zesnulých a uchovávání popela v případě kremace

Kongregace pro nauku víry v úterý zveřejnila dokument nazvaný *Ad resurgendum cum Christo*. Potvrzuje v něm důvody, proč církev upřednostňuje pohřbívání zesnulých do země, a stanovuje pravidla pro uchovávání popela v případě kremace.

Nový dokument připomíná nauku církve, že pohřbívání do země je tou nejvhodnější formou vyjádření víry v Kristovo zmrtvýchvstání i ve vzkříšení těla každého člověka. Jak uvedl během úterní tiskové konference teolog Serge-Thomas Bonino, lidské tělo má velkou důstojnost: při vzkříšení z mrtvých vstaneme v tomté (proměněném) těle, ve kterém nyní žijeme, podobně jako se Kristus po Vzkříšení ukazoval ve svém těle.

Text dále doporučuje pochování zesnulého na hřbitově nebo jiném posvátném místě: „*Církev se řídí starobytlou křesťanskou tradicí a naléhavě doporučuje, aby těla zesnulých byla pohřbívána na hřbitovech nebo na jiných svatých místech,*“ píše vatikánská kongregace. To pomáhá rodinným příslušníkům i celé církvi v modlitbě za své blízké. Křesťané se tak také staví proti tendenci smrt skrývat a uzavírat za zdi.

I když církev upřednostňuje pohřbívání těl do země, pohřbením není zakázán, pokud nebyl zvolen z důvodů, které odporují křesťanské nauce. „*Tam, kde důvody hygienického, ekonomického nebo sociálního charakteru vedou k rozhodnutí pro kremaci, která ovšem nesmí odporovat výslovné nebo rozumně předpokládané vůli věřícího zemřelého, nevidí církev doktrinní důvody k bránění této praxi,*“ píše se dále v textu.

Popel však musí být uložen na hřbitově nebo posvátném místě. Zmenší se tím riziko, že rodina nebo křesťanské společenství zapomene na modlitbu za zesnulého, zvláště po odchodu první generace pozůstalých. Také se tím zabrání různým pověrám.

Dokument proto výslovně zakazuje uchovávání popela zesnulého doma. Dovolení může udělit jen pro velmi závažné okolnosti biskup ve shodě s biskupskou konferencí. Také není dovoleno rozdělovat popel mezi příbuzné. „*Zesnulí věřící jsou součástí církve. Ti, kdo žijí, na ně pamatují a modlí se. Je dobře, když jsou pozůstatky zemřelých uchovávány s úctou po staletí na místech, která církev pro tento účel žehná,*“ řekl na tiskové konferenci teolog Angel Rodríguez Luño.

Podle dokumentu se nepovoluje ani rozptylování popela do vzduchu, na zem, do vody či jinak, ani používání popela pro upomínkové předměty. Tyto praktiky jsou totiž často chápány nekřesťanským způsobem, jakoby měl člověk po smrti „splynout s přírodou či vesmírem“, zcela zaniknout, převtělit se nebo „osvobodit z vězení“ těla.

Podle prefekta Kongregace pro nauku víry kardinála Gerharda Ludwiga Müllera může nový dokument pomoci věřícím si uvědomit vlastní důstojnost Božích dětí. „*Přijetí toho, že je lidská bytost stvořena a není určena k nejasnému zmizení, vyžaduje, abychom uznali Boha jako původ a cíl lidské existence. Pocházíme ze země, do země se vrátíme, v očekávání vzkříšení. Je tedy třeba evangelizovat smysl smrti ve světle víry ve vzkříšeného Krista, planoucí výheň lásky, která očišťuje a nově tvoří, v očekávání vzkříšení,*“ řekl kardinál.

Podle zpráv České biskupské konference

Církev dostala nové světce

Argentinský kněz a gaučo (pastevec) José Gabriel del Rosario Brochero i dalších šest osobností církve byli v neděli 16. října 2016 svatořečeni papežem Františkem ve Vatikánu. Slavnosti se zúčastnilo na 80 tisíc věřících, kteří přišli hlavně z Argentiny, Francie, Itálie, Mexika a Španělska, tedy pěti zemí, ze kterých pocházejí noví svatí.

Kdo jsou noví svatí:

Sv. Salomón Leclercq (1745—1792) je mučedník z dob řádění Francouzské revoluce a patří do řeholní kongregace Školských bratří, byl zabit z nenávisti k víře 15. srpna 1792;

Sv. José Sánchez del Río (1913-1928) je mučedník z dob pronásledování katolické církve v Mexiku ve dvacátých letech 20. století. Vstoupil do hnutí tzv. Cristeros, bojovníků bránících se zbraní v ruce náboženskou svobodu a církev. V patnácti letech upadl do zajetí, kde byl mučen, aby se zřekl Krista, a když odmítl, byl 10. února 1928 zastřelen. Tři dny před svojí smrtí napsal své mamince: "Svěř se Boží vůli. Já jsem spokojen, protože umírám po boku našeho Pána";

Sv. Manuel González García (1877-1940) je španělský biskup, který vynikl vroucí eucharistickou úctou, horlivou pastorační a sociálním nasazením, zemřel v roce 1940;

Sv. Lodovico Pavoni (1784-1849) je italský kněz, který vynikl na poli výchovy a vzdělání mládeže v první polovině 19. století, tedy v epoše hlubokých politických a sociálních proměn na Apeninském poloostrově. Založil řeholní Kongregaci synů Neposkvrněné Panny Marie, zemřel 24. března 1849;

Sv. Alfonso Maria Fusco (1839-1910) je italský diecézní kněz, horlivý pastýř věnující se dětem a mládeži, a zakladatel řeholní Kongregace sester svatého Jana Křtitele, zemřel 1. února 1910;

S. José Gabriel del Rosario Brochero (1840-1914) je argentinský diecézní kněz. Dosáhl doktorátu z filosofie a působil nejprve jako rektor kněžského semináře. Roku 1869 byl ze svých devětadvaceti letch jmenován farářem na území 3327 kilometrů čtverečních, stal se pastýřem tamějších gaučů, dával duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly a postavil exerciční dům, kterým prošlo 40 tisíc exercitanti. Po vyčerpávající službě se v kontaktu s malomocnými nakazil a zemřel 26. ledna 1914;

Sv. Alžběta od Nejsvětější Trojice, vl. jménem Alžběta Katezová (1880-1906), bosá karmelitka žijící na přelomu 19. a 20. století, mystička, autorka mnoha duchovních spisů. Ve svých 14 letech se cele zasvětila Bohu a dostalo se jí jistoty, že stoupí do Karmelu. Její matka, ačkoli byla sama velkou titelkou svaté Terezie z Avily, však jejímu odchodu do kláštera bránila. Matčino dovolení dostala Alžběta až ve svých 21 letech. Život v Karmelu začala bez těžkostí: "Nenacházím slov, abych popsala své štěstí", píše odmatud s nadšením svojí matce, "tady není již nic než Ježíš... Nacházím Ho všude, při raní stejně jako při modlitbě. Tady se Jím žije, dýchá..." / Karmelu však Alžběta pobývala pouhých pět let, protože 1. listopadu 1906 byla vzata na věčnost.

Statistiky katolické církve 2016

Agentura Fides vydala 23. října celosvětové církevní statistiky. Vycházejí z vatikánské ročenky *Annuarium Statisticum Ecclesiae*, která byla naposledy aktualizovaná k 31. prosinci 2014.

Celosvětová populace

K rozhodnému datu žilo na světě 7.160.739.000 lidí. To představuje nárůst o 66.941 milionu oproti předchozímu roku. Populace rostla na celém světě s výjimkou Evropy: v Asii o 37,349 milionu lidí, v Africe 23 milionů. Naopak v Evropě klesl počet lidí za rok o 2,714 milionu.

Počet katolíků

K 31. prosinci 2014 bylo zaznamenáno 1.272.281.000 katolíků. Jedná se o nárůst o 18.355 milionu. Počet katolíků rostl na všech kontinentech s výjimkou Evropy. Tam sice klesl o 57 tisíc, avšak procentuálně vzhledem k počtu obyvatel jejich počet stoupl o 0,14 %. To je více než celosvětový průměrný nárůst 0,09 procenta.

Počet katolíků na kněze

Počet katolíků na jednoho kněze celkově stoupl o 41. V současnosti vychází celosvětově jeden kněz na 3.060 katolíků.

Počet biskupů

Celkový počet biskupů byl ke stanovenému datu 5.237. Z toho je 3.992 biskupů z řad diecézního kléru a 1.245 z řad řeholníků.

Počet kněží

Celosvětově kněží přibýlo, koncem roku 2014 jich bylo 415.792 (nárůst 444). 281.297 kněží bylo diecézních, 134.495 řeholních. Zatímco nejvíce kněží přibýlo v Asii (+2.128) a Africe (+1.089), v Evropě jejich počet klesl (-2.564).

Počet trvalých jáhnů

Trvalých jáhnů přibýlo o 1.371 na celkových 44.566. Největší růst hlásí Amerika (+965) a Evropa (+311). Koncem roku 2014 bylo 43.954 diecézních trvalých jáhnů a 612 řeholních.

Počet řeholníků a řeholnic

Řeholníků, kteří nejsou zároveň kněžími bylo 54.559. Nejvíce jich přibýlo v Africe (+331) a Asii (+66), poklesl byl jinde (Evropa -653). Počet řeholnic klesl za poslední sledovaný rok o 10.846 na celkových 682.729. Jejich počet roste v Africe (+725) či Asii (+604), nejvíce klesl v Evropě (-7.733).

Počet členů sekulárních institutů

Počet členů mužských sekulárních institutů klesl o 58 na 654, počet ženských členek naopak stoupl o 243 na 24.198.

Počet laických misionářů a katechetů

Počet laických misionářů ve světě za poslední sledovaný rok stoupl, nejvíce v Evropě (+6.806), na celkových 368.520. Katechetů bylo celosvětově 3.264.768, což je o 107.200 více než v předchozím roce.

Počet bohoslovců

Bohoslovců celosvětově ubylo za předchozí rok o 1.312 na 116.939. Jejich počet stoupá pouze v Africe (636), v Evropě klesl o 629.

Vzdělávací a výchovné instituce

Katolická církev spravuje na celém světě 73.580 mateřských škol, které navštěvuje 7.043.634 dětí; dále 96.283 základních škol 1. stupně pro 33.516.860 žáků; 46.339 základních škol 2. stupně a středních škol pro 19.760.924 žáků. Katolické vyšší školy navštěvuje 2.477.636 studentů, univerzity pak 2.719.643 studentů.

Zdravotní a charitativní střediska

Katolická církev spravuje na celém světě 5.158 nemocnic (nejvíce v Africe a Africe), 16.523 ostatních zdravotních středisek, 612 leprosárií, 15.679 domů pro staré, nemocné a handicapované lidi (nejvíce v Evropě - 8.304), 9.492 sirotčinců, 14.576 manželských poraden (nejvíce v Evropě 5.670), 3.782 sociálně-vzdělávacích středisek a 37.601 dalších institucí.

Podle zpráv České biskupské konference

Slavnostní bohoslužba v České misii v Chicagu

V sobotu 24. září 2016 navštívili naši misii dva biskupové Mons. Václav Malý z Prahy a Mons. Petr Esterka z Kalifornie. Svátost křtu přijal jeden katechumen a spolu s ním přijalo svátost biřmování dalších devět našich bratrů a sester

Vítáme otce biskupy a představujeme katechumena a biřmovance

Sebastiáne, přijmi pečeť Daru Ducha svatého

Požehnaný jsi Bože navěky, dary chleba a vína ti přinášíme

Pokoj Kristův ať je s vámi

Peter Čarik je pokřtěn ve jménu Otce i Syna a Ducha svatého

Biřmovanci přednášejí přimluvné modlitby za círev a celý svět

Vezměte a pijte z toho všichni, toto je kalich mé krve

Krev Kristova ať tě zachová k životu věčnému

Na obrázku zleva do prava: Helena Lukášková, Milana Ličková, Věra Černá, Libuše Bučková, Sebastian Hanulík, P. Dušan Hladík, biskup Václav Malý, Peter Carik, Josef Brania, Anna Mizeráková, Michael Mizerák, Tereza Barania

Biskup Mons. Petr Esterka udělil zaslužilým členům České misie medaile Za službu církvi, vlasti a národu

Manželé Edward a Alice Vedralovi

Manželé Josef a Libuše Bučkovi

Karel Chrobák, dlouholetý lektor a kostelník České misie

Christian Klima, vicepresident České misie

Čtyři svíčky na adventním věnci

První svíčka na adventním věnci

Na čisý stůl pokládáme jedlový věnec se čtyřmi svíčkami. Začíná Advent, čas uklidnění, zastavení, zamyšlení. Při pohledu na adventní věnec se neubráníme jistě rekapitulaci, vzpomínání a hodnocení času, který protekl naším životem od minulých Vánoc. Zamyšleně hledíme na svíčky a vzpomínáme, co nám dal tento rok

dobrého, co by bylo třeba v paměti uchovat, a co by bylo lepší zapomenout. Stisknu ženě ruku, usměji se, ona ví, že je to smutný úsměv. V průběhu toho roku jsem několikrát řekl, že by bylo lepší jej vzít, zmačkat a zahodit do koše, na vše zapomenout a pokročit do roku dalšího. Jenže takhle to v životě nechodí. Každý úkol, překážka, každá potíž i nemoc nás mají posunout někam dál, připravit na zkoušky, které teprve přijdou. Nemusíme všechno pochopit hned. Vše si žádá čas, abychom porozuměli skutečností i souvislostem.

Zvolna zapalují první ze svíček. Vzduch kolem plamínku se tetelí a myšlenky se dávají do běhu. Tak jaký ten letošní rok byl? Byl to rok slabého zdraví a smutku a loučení s blízkým člověkem. Rok bílých doktorských plášťů a rok sucha a vedra, rok slabé úrody. Často jsme se po kotníky brodili smutkem a doufali ve štěstí a naději za každou zákrutou cesty, však nacházeli jsme jen další a další komplikace a překážky. Snad by se dal tento rok nazvat krizí. Snad by bylo lepší nazvat jej obdobím zkoušek.

Nastává Advent. U první svíčky se musíme vyrovnat s minulostí, zapomenout na všechna příkoří a naladit duši i mysl na příchod Spasitele. Vždyť se blíží čas Vánoc, čas zázraků a splněných přání. Tak snad i my nalezneme pod stromečkem klid a mír a štěstí a lásku. Ne, nedoufám v zázraky, jistě jsou mezi námi potřebnější. Jen se přimlouvám, aby v tom svátečním čase ubylo všem lidem na zemi zkoušek a překážek. Vždyť budeme hledět k Betlému a ke hvězdě nad chlévem a do jesliček. Možná, že je třeba něco odčinit, poprosit o odpuštění. A nikdy není na škodu sklonit hlavu, tak jako v pokoře z výšin nebe sestoupil Ježíš. A vedle víry je nezbytná úcta a pokora. Hej, lidé, Vánoce nejsou svátky konzumu a nadbytku a plýtvání a prezentace hmotného bohatství! Vánoce jsou především o duši a to už dnes jen málokdo ví. Až budete chodit na roráty, až se budete připravovat na Vánoce, zkuste zapřemýšlet o lidech, kteří nebudou mít o svátcích střechu nad hlavou, zkuste si vzpomenout na ty, kolem jejichž vánočních stromečků se bude bojovat a střílet, zkuste si vzpomenout na lidi, kteří budou o Vánocích v nemocnicích a léčebnách a nebudou v kruhu svých blízkých. A když už na ně pomyslíte, poproste pro ně v duchu o štěstí, lásku, zdraví, mír, teplo rodinného krbu a klid a mír v duši. To je nesmírně důležité.

Hledím do plamínku svíčky a uvědomuji si, že jsem zapomněl na děti bez rodičů, na osamělé stařečky bez dětí, na lidi bez naděje a lásky, na všechny opuštěné a také na předky, kteří už léta práchniví v hlině hřbitovů. Avšak Advent teprve začíná a ještě bude dost času vzpomenout na každého a na všechny, na které bychom vzpomenout měli. Vždyť Advent je o smíření, o rozjímání, o meditaci, o uklidnění se, o zastavení, o pomoci a především o duši.

Druhá svíčka na adventním věnci

Čas se od Adventu k Vánocům žene jako nespoutaný hřebec. Všude vídíme spěch a shon a ulice plné lidí. A každý člověk se někam žene a spěchá a nemůže se zastavit a vydechnout a spočinout v klidu v myšlenkách. Druhá svíce na adventním věnci nás nabádá k uklidnění. Pryč se spěchem pryč s maratónem po obchodech

Vždyť v předvánočním čase bychom měli rozjímát, vracet se v myšlenkách zpátky a napravovat své vlastní chyby. Až budete zapalovat druhou svíci, zastavte se. Měl by nás zvolna začít ovládat sváteční pocit, vždyť máme za sebou rekapitulaci minulého roku a nic z něj už by nás nemělo zneklidňovat.

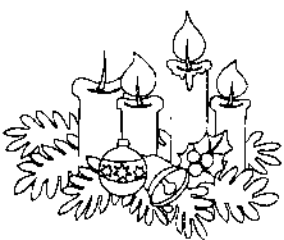
Nyní je nutný druhý krok – odpuštění všechny prohřešky na nás samých, všechny křivdy a hádky. Bible říká: „Slunce ať nezapadne nad vaším hněvem!“ To byl vždy pro mě problém. Odvrhnou vztek a zlobu, usmířit se a dokonce do slunce západu. To bylo pro mě doslova utrpení, přičilo se to mé vůli a mému přesvědčení. Když jsem konečně nad sebou samým zvítězil, dostavila radost. Není uměním žít v sobě zlobu, velikým uměním je naopak odpuštění a zapomenout křivdy a utrpené porážky. Když si dokážeme smířit užasneme, že budeme mít nesmírně příjemný pocit.

O první adventní neděli jsme rekapitulovali předchozí rok. Dobrali jsme se radostí, úspěchů i porážek a krutostí osudu. Před druhou adventní nedělí bychom se ale měli se vším vyrovnat: smířit a smýt pocity křivdy, ublížení, zahanbení. Prostě bychom měli udělat tlustou čáru a začít znovu a vstoupit do druhé adventní neděle očištění a svobodní, nezatiženi minulostí. Pomalou se blíží Štědrý den, ten nejčistší, nejprůzračnější a nejnevinější den v roce, a také my bychom měli být vyrovnaní, čistí a neviní.

Vánoční svátky se blíží. Ale vánoční nálada a atmosféra nepřijde sama. Jejím nejsilnějším tvůrcem je všudypřítomný Bůh a víra lidí. Proto je smysluplné a dobré, zastavovat se pravidelně o Adventu v kostele. Ticho domu Božího je ideálním místem k meditaci a přemýšlení. Zvláštní atmosféra bohoslužeb, tóny varhan a rorátních zpěvů a moudrá slova proroků nás přivedou k pokoře a rozjímání. Je vhodné se zastavit i ve zpovědnici, kde usmíření s lidmi bude zpečetěno i usmířením s Bohem a odpuštěním.

O druhé adventní neděli je ten nejvhodnější čas, kdy začnete probouzet tu správnou náladu a atmosféru. Co jste nestihli před adventem nakoupit, uklidit a zařídit, už nejspíš nestihnete. Vánoční náladu vám nepřinesou supermarkety a jejich reklamy, nekonečné řetězce ohraných koled, ani různé variace Santa Klause. O dnešního dne zapomeňte na slova stres, spěch a nestihání. Vězte, že i v předvánočním čase na spěch, shon, stres a dopravní nehody umírají lidé. Zvolněte. Vždyť stačí málo a dětský smích a rozzářené oči se pod vánočním stromečkem mohou proměnit v pláč a smutek. Naplňte následující dny adventu pohodou a harmonií, vyjděte třeba do ulic rozzářeného večerního města, projděte vánoční tržiště, ochutnejte svažené víno a přemýšlejte o Vánocích.

Třetí svíčka na adventním věnci

Čas se posunul. Přípravy vrcholí. Všude voní cukroví a všechny druhy koření a my na adventním věnci zapalujeme třetí svíčku. Chodíme tajně ochutnávat cukroví, maminky, ženy a tety stojí u plotny a snaží se na poslední chvíli upéct ještě alespoň jeden či dva druhy, jen ať je vánoční tabule pestrá.

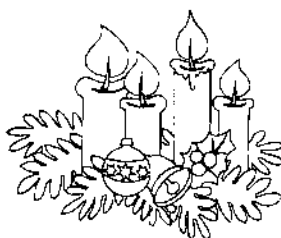
Děti se chvějí nedočkavostí. Táto, co dostanu pod stromeček? Najdu tam brusle, počítač, auto na vysílačku? Ne, žádný táta nevyzradí to sladké tajemství, vždyť čekání a doufání dětí je tak krásné a táty i mámy doslova hladí po duši. Přesto by se měly vánoční dárky držet jistých zákonitostí. Vánoce jsou svátky míru, dnes se na to už hodně zapomíná. Za dávných časů bývalo zvykem, uzavírat ve válkách o církevních svátcích a zejména o Vánocích příměří. I v posledních letech jsme uzavíraná příměří ve zprávách zaznamenali, stalo se tak třeba u příležitosti Ramadánu i jiných svátků. Ano, velí tak obecná slušnost. A stejná slušnost by nám měla naznačit, že když v tak významném svátku, jako jsou Vánoce, bývají zhusta uzavírána příměří, neměli bychom dávat dětem pod stromeček hračky s vojenskou tematikou. Obchody jsou plné pistolí, pušek, transportérů, počítačových her a akčních filmů plných střelení a zabíjení. Vánoce jsou synonymem míru, synonymem narození mírumilovného Ježíška. I dárky pod stromečkem, by tedy samo sebou měly být mírumilovné a navozovat jiné pocity, než sílu, krutost, agresivitu. Víím, všichni už máme všechny dárky jak se říká pod střechem. Možná by ale stálo za to, ještě jednou se na ně podívat a posoudit, jestli jsou těmi nejvhodnějšími vánočními dárky. Dnes a denně jsme obklopeni násilím, krutostmi, přešlapením, a nevíme, jestli právě ta naše hračka neprobudí agresivní sklony u našeho dítěte.

Zbraně plodí jen křivdy a násilí. A pokud nějaké dítě obdarujeme hračkou s vojenskou nebo bojovou tematikou, může to v něm probudit agresivitu, které je všude kolem nás nesmírné množství. Spíše bychom měli dětem vysvětlit, že Vánoce jsou časem, kdy zbraně spí. V ten den se narodil z Boží vůle človíček a všichni lidé z daleka mu nosili dary. To proto i my, na památku té události, dáváme dárky pod Vánoční strom a tváříme se, že nám je tam dal Ježíšek. Byli jsme hodní a tak nás obdaroval. Už proto, že dětem dlouhá léta tvrdíme, že dárky pod stromečkem jsou od Ježíška, by tam neměli být zbraně. Dovedete si představit, ten absurdní obraz, jak Ježíš dává pod vaši nazdobenou jedli plastový samopal?

Čas se posunul a začínají na nás doléhat nejpříjemnější předvánoční povinnosti a starosti. Je právě nejvyšší čas opatřit ten nejkrásnější vánoční stromeček, zabalit vánoční dárky a rozvézt je rodině, přátelům a známým. Nespěchejme, stále ještě máme na všechno dost a dost času. A proto jistě stihneme i zastavit se na hřbitově, zapálit svíčku a vzpomenout si na poslední Vánoce, kdy jsme ještě byli všichni spolu.

Vánoce se blíží. Každý je vidíme jinak a svým způsobem na to máme právo. Někdo si představuje nákupy v supermarketech, jiný vánoční trhy na starých náměstích měst, mnozí další si představí pohádky v televizi. Jiný má před očima zasněženou krajinu a hláhol zvonů, který zve na půlnoční. A ostatní lidé mají zase jiné představy. A jak si představujete Vánoce vy? A umíte se ještě vůbec na Vánoce těšit?

Čtvrtá svíčka na adventním věnci

Dnes na adventním věnci zapálíme čtyři svíčky. Letos je zvláštní rok. Nejdelší advent. Štědrý den přijde až v sobotu. Na všechno by mělo být ještě dost času. Jen děti se nemohou dočkat. Na prstech počítají kdy přijde Ježíšek. Vrcholí i adventní liturgie církve. Poslední týden nabízí speciální biblická čtení, modlitby, v nešporách zaznívají zvláštní antifony vyjadřující touhu po Vyku-

pítel, který má přijít spasit svět. Najdu já sám, najde naše rodina čas na mši svatou, na růženec, na biblické čtení, na zpěv adventních písní? Je nejdelší advent, je čas se zastavit a zapřemýšlet o smyslu Vánoc, těchto nesmírně důležitých církevních i prostě lidských svátků.

A pak přijde poslední advent s ranní výzvou: Dnes poznáte, že přijde Pán a zítra uvidíte jeho slávu. – Nosná myšlenka Štedrého dne. Býval kdysi dnem přísného postu. Dnes se Štědrý den proměnil v lukulské hody. Kdy jindy bychom si měli dopřát takové dobroty, jako o Vánocích? Je hodně lidí, kteří budou večer řízek s bramborovým salátem nebo nadívanou krůtu. Ostatní snad zůstanou věrni tradici ryby, smaženému kapru, nebo kapru na modro, jiní budou jíst lososa, nebo filety z nějaké mořské ryby, nebude výjimkou ani štika na másle či pstruh. Nechci polemizovat o tom, co je správné a co špatné, z čeho tak trochu čouhá snobství. Je to věc každého z nás. Tím nejdůležitějším je, aby byla štedrovecerní večere slavnostní, aby se lidé sešli a trávili ten sváteční čas pospolu. Málokdy se v běžném roce sejdem všichni u jednoho stolu. Každý pracuje od jiné hodiny ranní, někdo snídá časně a jiný pozdě, leckdo dokonce až v práci, obědváme v práci a večeríme každý v jinou dobu. vždyť dnešní svět přináší tolik vzruchů a zábavy, že se jen málokdy a vesměs neplánovaně setkáme u večere. Štedrovecerní večere je tím jediným jídlem v roce, kdy by celá rodina měla zasednout kolem jednoho stolu. Jedinou omluvenkou od sváteční tabule bývalo manželství a tedy trávení Vánoc s právoplatnou manželkou či manželem, pracovní směna v nepřetržitém provozu, smrt. Ne, dnes už to tak není, vždyť morálka současného světa schvaluje spoluzítí bez sňatku s přítelkyní či přítelem a toleruje i jiné alternativy, třeba vánoční lyžařský zájezd na ledovec. Ne, nechci se dělat soudcem. Je jiná doba. Každý z nás by ale měl zapřemýšlet, jestli svoji nepřítomností u štedrovecerní večere někoho nezraní. Stává se často, že příbuzným a přátelům říkáme, že jistě posedíme někdy přistě, že teď nestihnáme, že si zavoláme a domluvíme se a pak... Málokdy si však zavoláme, dnešní svět je příliš rychlý, nějak se nám nedostává času. A pak nás najednou a nečekaně zastihne ta nejsmutnější zpráva a my si začneme vyčítat, že jsme si nenašli, dokud byl čas, chvíli s kým si posedět, promluvit, strávit s ním hodinku nebo dvě nad sklenkou vína, nebo jen tak, nad šálkem kávy či hrnkem čaje. Lidé umírají a způsobují nám živým bolest. Ta bolest bývá velmi často tím větší, čím delší dobu jsme si nenalezli v nabitěm kalendáři těch několik minut k jednomu telefonnímu hovoru.

Nejbolestnější je, když u štedrovecerního stolu postrádáme někoho blízkého, drahého, nejmilejšího, člověka, jehož jsme měli rádi, který nás vychovával, učil nás první krůčky a pak najednou není a v našich srdcích zeje prázdné místo. V té chvíli nám už výčitky nepomohou. Zvažme, jestli nám to stojí za to, být s někým jiným, když by celá rodina mohla být o Vánocích pohromadě. Zvažujme, dokud je čas, jak svým chybám předejít.

A ještě něco, podívejte se ve svém okolí, jestli tam není někdo osamělý a opuštěný a pozvěte ho k vašemu štedrovecernímu stolu.

Redakčně upraveno podle: <http://jobe.cz>

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations
available upon request

Direct Line: 773-910-3400

Chapel: 708-562-5900

e-mail:

marikbaken@sbcglobal.net

Continuing the Marik Family Tradition
of Funeral service

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
 Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Robert L. Cermak, President

Chicago Representatives

Loretta Moravec
 1-708-484-3162

Dolores Jacklin
 1-630-968-1292

Úmrtní oznámení

*S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým,
 že nás navždy opustila naše milovaná manželka,
 maminka, babička, sestra, teta a neteř, paní*

Dagmar Goliášová

Narodila se 17. listopadu 1948 v Praze.
 Do USA přišla v roce 1973 a zde se provdala za Karla Goliáše
 a měli spolu dceru Janu a syna Roberta.
 Po celý život pracovala jako stavební inženýrka.
 Zemřela 30. září 2016.
 Pohřeb žehem byl privátní.
 Naposledy jsme se s ní rozloučili při zádušní mši svaté
 v kostele české misie v Brookfieldu 16. října 2016.

*Milá Dagmarko, děkujeme Ti všichni za to,
 co jsi pro nás ve svém životě vykonala.*

Nikdy nezapomeneme.

*Děkujeme také všem, kteří jste se s ní přišli rozloučit
 a vzpomenete si na ni v modlitbě*

Kare Goliáš, manžel

Jana a Robert, děti s rodinami

Morgan, Kurtis a Michelle, vnoučata

Eva Klapouchová, sestra s rodinami

Amálie Klimešová, teta

České rádio v Chicagu

Vás zve k poslechu hezké hudby
 a zpráv z naší české komunity

na rádiové stanici
WCEV 1450 AM

každou neděli od

9 do 10 hodin dopoledne

a na Internetu www.wcev1450.com

Vlasta Kučerová

Telefon: 773 - 751 8022

E-mail: Vlasta@czechoslovakradio.com

Upřímná vzpomínka

*Letošního 5. listopadu tomu bude rok,
co byla na věčnost náhle povolána
naše milovaná maminka a babička, paní*

Věra Rokničová

Narodila se 4. června 1926 na Novém Žižkově v Praze.
Vystudovala Obchodní akademii Dr. Edwarda Beneše v Praze.

V lednu 1947 odjela do Švédska na pracovní pobyt
a tam ji zastihl únorový komunistický puč 1948.

Ve Švédsku dostala azyl a zde se v roce 1950 provdala
za českého přistěhovalce Václava Pavla.

Spolu v roce 1952 emigrovali do USA a usadili se v Chicagu.

V roce 1954 se jim narodila dcera Jana.

O dva roky později však Václav zemřel.

V roce 1960 se Věra podruhé provdala za dalšího českého
emigranta, Sávu Rokniče. V roce 1962 se jim narodil syn David.

Dlouhá léta žili v Berwynu a později La Grange Park, Illinois.

Pracovala více jak dvacet let jako bankovní úřednice a později
jako viceprezidentka v Lincoln Federal Savings Bank v Berwynu.

Po odchodu do důchodu v roce 1993 se na výpomoc často do
bankovních služeb vracela. Ráda cestovala, chodila do přírody a
mnoho času trávila na chalupě u Michiganského jezera.

Byla vždy hrdá na svůj český původ a byla neúnavnou pracovníci
a funkcionářkou mnoha krajanských organizací v Chicagu.

Aktivně pracovala v Československé národní radě žen v exilu a

v Česko Americkém Kongresu. Byla dlouholetou jednatelkou

Československé společnosti pro vědu a umění (SVU).

Byla aktivní členkou a korespondentkou Sokola Tábora,
kam chodila cvičit až do své smrti.

Byla též hluboce věřící ženou. V jejích americké farnosti
St. Louise de Marillac v LaGrange Park často předčítala při mši
svaté slovo Boží. Byla dlouholetou členkou České katolické misie
v Brookfieldu a v jejím klubu často pořádala různé programy SVU.

Dále jsme ji znali jako organizátorku mnoha pikniků a
společenských akcí, často vystupovala jako
tlumočnice českého a anglického jazyka.

Na věčnost byla povolána náhle 5. listopadu 2015.

*Děkujeme všem, kdo si na ni vzpomenete
v modlitbě s námi.*

dcera Jana s manželem Gregem
syn David s manželkou Dot
a v noučata Alex, Kane a Ruby

Bolestná vzpomínka

*S hlubokou bolestí v srdci vzpomínáme,
že před dvěma roky 15. listopadu 2014
byl všemohoucím Pánem náhle povolán
na věčnost ve věku 72 let
naš manžel, bratr a strýc, pan*

Ing. Josef Zolman M.D., Ph.D.

Narodil se 8. července 1942 v Hradci Králové.

Vysokou školu zemědělskou vystudoval v Brně.

Vědecké práci se začal věnovat

ve Výzkumném ústavu zemědělském v Liběchovicích.

Do exilu odešel po Sovětské okupaci

Československa v září 1968.

Doktorát Ph. D. mu byl udělen universitou Michigan State
v East Lansing, Michigan.

Lékařský diplom M. D. pak získal na lékařské fakultě
University v Juarez v Mexiku.

Vědeckým výzkumem se zabýval na amerických univerzitách

Michigan State, Washingtonově Univerzitě v St. Louis,

University of California v Irwine, Medical Branch

of University of Texas v Galvestonu a

George Washington Univerzitě ve Washingtonu D. C.

Před odchodem do důchodu pracoval 20 let pro Food and
Drug Administration v oddělení nukleární medicíny.

Mše svatá za spásu jeho duše
bude sloužena v kostele České misie v Brookfieldu
v sobotu 12. listopadu 2016 v 6.30 večer

*Děkujeme upřímně všem, kdo si na něho
v modlitbě vzpomenou s námi.*

Jaroslava Zolmanová, manželka
Václav Zolman, bratr s manželkou Annou
a neter Nicole Zolman
a ostatní příbuzní
v České republice a na Slovensku

Pošlete svým přátelům

**vánoční blahopřání
prostřednictvím
Hlasů národa**

**Pro prosincové číslo je třeba zaslat do
redakce text přání nejpozději do 25. listopadu
Cena za ¼ stránky je \$ 40.00**

**Domácí vánoční cukroví
se bude prodávat
na Mikulášské besídce**

**V jakémkoli množství si je můžete
též předem objednat**

Volejte Marii 708 - 415 8793

HLASY NÁRODA

*Máte již zaplacené předplatné
na rok 2017?*

**Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou
je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí**

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD

USA na rok – poštou 1. třída:

30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD

Kanada na rok letecky:

30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD

(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)

Ostatní cizina na rok letecky:

30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD

Šeky pište pouze na: Czech Mission

Naše adresa:

Czech Mission

9415 Rochester Ave.,

Brookfield, IL 60513

Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasý národa svým známým!

Adventní kvíz

1. Hle Panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel, to je Bůh s námi předpověděl prorok:

- a) Izaiáš
- b) Jeremiáš
- c) Ezechiel
- d) Daniel

2. Neposkvrněné početí Panny Marie znamená, že

- a) počala Ježíše z Ducha svatého
- b) byla ustavičnou pannou
- c) byla uchráněna dědičného hříchu

3. Jméno Ježíš znamená:

- a) Vykupitel
- b) Spasitel
- c) Jahve pomáhá

4. Jméno Kristus znamená:

- a) Mesiáš
- b) Pomazaný
- c) Král

5. Že se Mesiáš narodí v Betlémě předpověděl prorok

- a) Samuel
- b) David
- c) Izaiáš
- d) Micheáš

6. Zvěstování narození Božího Syna oznámil Panně Marii archanděl:

- a) Michael
- b) Gabriel
- c) Rafael

7. Zvěstování se uskutečnilo v městě:

- a) Jeruzalémě
- b) Betlémě
- c) Nazaretě

8. Zvěstování narození Ježíše Panně Marii popisuje v evangeliu:

- a) Matouš
- b) Marek
- c) Lukáš
- d) Jan

9. Zvěstování narození Ježíše Josefovi popisuje v evangeliu:

- a) Matouš
- b) Marek
- c) Lukáš
- d) Jan

10. Rodiče Panny Marie byli:

- a) Abraham a Sára
- b) Jáchym a Anna
- c) Zachariáš a Alžběta

11. Otec sv. Josefa byl:

- a) Jákob
- b) Eleazar
- c) Nátan

12. Ježíš Kristus se narodil za časů císaře:

- a) Claudia
- b) Tiberia
- c) Augusta

Správné odpovědi:

1.a), 2.c), 3.a) b) c), 4. a) b), 5.d), 6.b), 7.c), 8.c), 9.a), 10.b), 11.a), 12.c

PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ

**Srdečně zveme všechny děti i dospělé na Mikulášskou besídku
v neděli 4.prosince 2016**

**v České misii sv. Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513**

Sál bude otevřen od 11.30 dopoledne – hned po mši svaté.

Bude možnost oběda a dalšího občerstvení.

Bude také připravena bohatá tombola.

V prodeji budou též balíčky vánočního cukroví.

v 1.00 odpoledne se v klubu promítají pohádky pro děti

ve 2.00 odpoledne v kostele

PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ V DOPROVODU ANDĚLA A ČERTA

Ve vánočním programu zde vystoupí děti z České sobotní školy kardinála Berana.

Mikuláš potom bude všem dětem nadělovat dárky.

NENOSTE DĚTEM ŽÁDNÉ DÁRKY Mikuláš bude všem nadělovat jednotné dárky sám.

Vstupné dobrovolné.

Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík - Tel: (708) 255 5117 Mobil: (708) 533 1050

Poznamenejte si datum
Sdružené Československé Organizace v Chicagu a okolí

Pořádají 59. Reprezentační ples 4. února 2017

Drury Lane - Oakbrook Terrace, Illinois

Zveme mladé dívky českého či slovenského původu, které mají zájem být představeny jako debutantky na tomto tradičním plesu.

Je to skvělá příležitost pro rodinu ukázat dceřiny studijní výsledky, sportovní aktivity, veřejně prospěšné práce, původ rodiny a popřát jí to nejlepší do budoucna.

Pokud znáte někoho, kdo má zájem zúčastnit se tohoto plesu nebo zájem o další informace, obraťte se prosím na

Jean Menšík 630 – 207 8675
Danu Čermák 630 – 915 4276
nebo representativeball@gmail.com

Rotunda P. Marie a sv. Kateřiny ve Znojmě

Pokračování ze str.2

Jakási tichá shoda existuje v názoru, že je tam zobrazen 1. český král Vratislav I. (jako král panoval v letech 1086–1092) s královskou korunou na hlavě. Ale už postava muže s přilbicí (šišákem) na hlavě, tzv. sv. Václav, způsobila dlouhé a nevybíravé slovní půtky mezi zastánci a odpůrci takovéto identifikace. Je to dáno skutečností, že k postavám panovníků v pláštích i bez plášťů chybí jak slovní popis postav, zobrazených ve znojemské rotundě, tak i dobový výklad maleb ve staré literatuře.

Proč nebo na či podnět bohatá a finančně nákladná výmalba interiéru znojemské rotundy vznikla, to dnes nevíme. Přijatelná je teorie o tom, že dokončení výmalby se shoduje s uskutečněním svatby Přemyslovce Konráda II. Znojemského s Marií Srbskou, dcerou srbského vládce Uroše I. Svatba se konala o Svatodušních svátcích roku 1134. Práce na výmalbě rotundy, zdá se, tehdy vrcholily. Oba novomanželé jsou zobrazeni na tzv. triumfálním (vítězném) oblouku v interiéru stavby. Jiné teorie dávají malby ve znojemské rotundě do souvislosti s oslavami stého výročí panování Přemyslovců na Moravě (kníže Břetislav I. vládnul od roku 1034, nebo od roku 1035, dobytí a podržení Moravy vítězným Čechům bylo jeho prioritou).

Výmalba apsidy - o obrázky pořízenými Morisem Trappem na přelomu 19. a 20. stol.

Apsida (kněžiště) znojemské rotundy

Ve spodním, 1. pásu je vymalována textilní drapérie (tento pás nejvíce trpěl dotyky návštěvníků rotundy). Nad ním je vymalován 2. pás s postavami 12 apoštolů pod arkádami. Nad 2. pásem je kupole

Nejznámější vyobrazení je Povolání Přemysla Oráče

s obrazem žehnajícího Ježíše Krista sedícího na trůnu, a zobrazeny symboly 4 evangelistů. Po stranách Apsidy jsou žehnající Panna Maria a sv. Jan Křtitel jako přímluvci u Boha Otce.

Lod' znojemské rotundy

1. pás maleb v lodi rotundy je tvořen malovanou drapérií, stejně jako v apsidě. Zdánlivě je zavěšena na kovových kružicích, a končí cca 60 cm nad podlahou rotundy. 2. pás, tzv. „Mariánský cyklus“, zobrazuje výjevy ze života Panny Marie, Matky Boží, a to: Zvěstování P. Marie, Navštívení P. Marie, Narození Ježíše Krista, Sen sv. Josefa, Zvěstování pastýřům, Klanění sv. Tří Králů, a téměř už nečitelné scény Vraždní nevině a Útěk do Egypta. Je nemyslitelné, že by „Mariánský cyklus“ končil v kojeneckém věku Ježíše Krista! Zřejmě bylo jeho pokračování zamalováno tím, co následuje. 3. pás maleb v lodi rotundy obsahuje (prý) přemyslovskou scénu Povolání Přemysla Oráče k vládě. Následuje 8 mužských postav s panovnickými symboly a s pláštěm přehozeným přes ramena. Nakonec jsou vedle vstupu do apsidy (do kněžiště) zobrazeny postavy dvou tzv. donátorů (Konrád II. Znojemský je při pohledu z lodi vlevo, Marie Srbská vpravo). Mezi českými historiky panuje názor, že plášť přehozený přes ramena ve znojemské rotundě symbolizuje vládu v Praze. Proto bývá jimi těchto 8 postav identifikováno jako

mýtická přemyslovská knížata, nebo jako historičtí Přemyslovci počínaje sv. Václavem. Naopak zakladatel „Klubu přátel znojemské rotundy“ PhDr. Jaroslav Zástěra (* roku 1921, + roku 2001) v postavách s pláštěm, přehozeným přes ramena, viděl panovníky, kteří vládli Moravě počínaje knížetem Sámem, přes krále Svatopluka I. až k Přemyslovcům a jejich úředníkům. Naopak knížata zobrazená bez pláště měli být ti panovníci, kteří vládli jen v pražském středočeském knížectví 9. a 10. století (počínaje Mojmírovcem Bořivojem I.). Přišel mj. také s hypotézou, že postavy s „obráceným“ štítem jsou v malbách znojemské rotundy zobrazeny celkem 2 krát (např. sv. Václav jako kníže/ sv. Václav jako světec! Viz knihu Zástěra, J.: Znojemská rotunda a Velká Morava, Brno 1990, nákladem vlastním, 252 stran textu a č-b obrázků. Viz též klubové stránky: www.znojmskarotunda.cz). 4. pás maleb v lodi rotundy a v kupoli obsahuje dalších 10 panovnických postav v pláštích a 9 panovnických postav bez plášťů. I zde existuje řada odlišných výkladů. Zřejmě jediným panovníkem, na kterém se většina českých a moravských historiků ve znojemské rotundě shodne, je první český král Vratislav I. V kupoli rotundy je nakreslena holubice jako symbol Ducha Svatého. Pod ní jsou zobrazeni 4 evangelisté, sedící u psacích pultů, střídavě se 4 serafíny.

Jiří Kachlík
Brno, Česká republika

Babičky v šátcích

Tradice a náboženství na Slovácku

Náboženství v Česku

Všeobecně, se (v českém kontextu, ale i v kontextu mezinárodním) o české společnosti hovoří jako o společnosti ateistické a bezvěrečné. Ačkoliv to zcela neodpovídá reálné situaci, česká společnost skutečně v mezinárodním srovnání vykazuje nejnížší deklarovanou míru religiozity, společně s Estonskem, Litvou a východními zeměmi Německa (tedy s územím bývalé Německé demokratické republiky).

Pro českou společnost jako celek platí, že dochází k celkovému odklonu od zavedených velkých tradičních církví. Nejsilnější a tradičně nejpočetnější Církev římskokatolická ztratila mezi dvěma posledními sčítáními lidu (2001 a 2011) kolem jednoho a půl milionu stoupenců, a jejich počet klesl na něco přes milion (1 082 tisíc). Ještě silněji ubývá členů dvěma dalším tradičním národním („českým“) církvím, které začaly působit až po vzniku samostatné republiky (1918): Církev československá husitská ztratila za posledních deset let tři pětiny členů z roku 2001 a v roce 2011 se k této církvi

hlásilo celkem 39 229 stoupenců, což je 0,4% z celkového počtu obyvatel; Českobratrská církev evangelická ztratila za stejné období více, jak polovinu stoupenců v roce 2011 s k ní hlásilo 51 858 stoupenců, což je 0,5% celkové populace. Je zřejmé, že přes velké ztráty je nejvýznačnější náboženskou skupinou stále Církev římskokatolická, jejíž počet stoupenců představuje 10,4% obyvatelstva České republiky.

Tato data možná vypovídají o české společnosti jako celku, ne však o jednotlivých regionech. Dlouhodobě platí, že náboženství přibývá od západu republiky na východ. Nejméně religiózní je severozápad republiky, tj. kraj Ústecký, Karlovarský a Liberecký, nejvíce religiózní je kraj Zlínský, zatímco v ústeckém kraji představují věřící pouze jednu desetinu obyvatelstva, ve Zlínském kraji bylo věřících 37% obyvatel - v rámci tohoto kraje, v okrese Uherské Hradiště představovali věřící téměř polovinu obyvatelstva (45,6%). Platí tedy, že nejvíce věřících je tradičně v příhraničí s Slovenskem, v oblasti, které je nazýváno Slovácko.

Slovácko - specifický region

Česko-slovenské pomezí, a zvláště jeho část označovaná jako Slovácko nebo Moravské Slovensko, je region s mnoha význačnými specifickými rozdíly oproti jiným částem České republiky. Bývá považováno za region s poměrně pevnou a homogenní identitou a pro většinu obyvatelstva ČR je spojeno s národopisem (kroji, cimbálovou muzikou, specifickým nářečím a také s vínem nebo slivovicí). Území se táhne podél východní (jihovýchodní) hranice se Slovenskem a zahrnuje výrazné národopisné regiony a regiony jakým jsou např. Uherskohradištsko, Hodonínsko, Břeclavsko.

Slovácko je svým charakterem primárně zemědělský region, byť to neznamená, že se v této oblasti nevyskytují středně velká města, v nichž se již od počátků industrializace soustředil průmysl (např. Uherské Hradiště, Uherský Brod, Břeclav a Hodonín). V průběhu modernizace se tato města stávala stále častěji cílem dojížděky do zaměstnání, což platí i dnes.

Jde o region v mnoha ohledech poměrně homogenní, především v udržování svébytné kultury a tradice, což podporuje homogenitu ve formách chování, jednání a hodnotových orientacích. Nicméně, bylo by chybou považovat Slovácko za monolitní blok. V některých ohledech existují lokální specifičnosti a odlišnosti. Týká se to také náboženství, které (byť jde o region s vysoce nadprůměrnou religiozitou v rámci celé české společnosti) je také různě prostorově rozmístěno.

Především platí, že blízkost větších měst znamená snížení religiozity a udržování tradic. Byť nejde o velká města, dochází zde o větší rozvolněnosti tradičních vazeb a také dojížděka za prací do měst oslabuje dodržování tradičních forem chování a zvyků, včetně náboženských. Jasným indikátorem tohoto fungování měst je vyšší rozvodovost, a to dokonce nejen ve městech samotných, ale také v administrativních celcích, jejichž součástí je okresní město.

Na vnitřní diferenciaci regionu poukazuje také volební chování jeho obyvatel. S ohledem na silnou religiozitu a důraz na tradice dala by se očekávat dominantní pozice kře-

stanských demokratů (KDU-ČSL). Je pravda, že jejich pozice je silná, avšak různé typy voleb (parlamentní, krajské, obecní, ale i volby do Evropského parlamentu) ukazují ne nevýznamnou podporu jiným zavedeným politickým stranám jako je sociální demokracie (ČSSD), občanská demokracie (ODS), ale také komunistická strana (KSČM). V některých obcích mají komunisté dokonce svého starostu. V obecních volbách je v celém regionu (jako i jinde v republice) silná pozice tzv. nezávislých, což jsou malá lokální volební uskupení nejrozličnějšího politického zaměření.

Výzkum „Babičky v šátcích“

Náš výzkum proběhl v letech 2015 a 2016. Byl zaměřen na unikátní téma, kterým jsou vzpomínky tzv. tetiček. Tak jsou v námi zkoumaných regionech označovány staré a velmi vážené ženy, které v mnohém slouží jako vzor pro současné generace. My jsme těmto „tetičkám“ v našem projektu říkali „babičky v šátcích“, neboť jde o ženy, které celý svůj život nosí tradiční kroj, jehož součástí je i šátek. Kroj (jeho různé varianty od každodenního po slavnostní), včetně šátku, je pevnou a neodmyslitelnou součástí života a identity těchto žen.

Výzkum probíhal v několika různých obcích Slovácka, od Uherskohradištska po Mikulovsko. Symbolicky byl náš výzkum omezen dvěma klíčovými obcemi – na severu Vlčnovem (Zlínský kraj) a na jihu Dolními Bojanovicemi (Jihomoravský kraj). Obě obce jsou pro nás významné svým silným důrazem na udržování tradic a jejich spojení s náboženstvím, tedy římským katolicismem. Není jisté náhodou, že právě v těchto obcích jsme našli nejvíce „babiček v šátcích“, které nám poskytly mimořádně silné výpovědi o svých životech.

Růžena Komosná z Dolních Bojanovic

Jde o mimořádné ženy a výrazné osobnosti. Jejich paměti i postoje vypovídají o velké životní zkušenosti a s ní spojené síle. Většinou již žijí bez manželů, ale prakticky vždy obklopeni svou rodinou, která je tří až čtyřgenerační.

Narodily se před druhou světovou válkou a jejich věk se pohybuje okolo 70 až 100 let. V našem textu jsme se soustředili na jednu z nich „tetičku“ Růženu Komosnou, která letos dosáhla věku 96 let. Žije v Dolních Bojanovicích, obci s pevnou tradicí, bohatým náboženským a kulturním životem a dobrým vínem. Mimochodem, není jisté náhodné, že z Dolních Bojanovic pochází biskup Mons. ThDr. Petr Esterka, kterého katolíci v Chicagu dobře znají a který dlouhá desetiletí pečuje o české katolíky v USA.

Z paměti Ruženy Komosné, jsme vybrali následující ukázky:

Modlení

„My jsme se modlili všechno, ráno po spaní, potom jsme sa modlili k jídlu, potom jsme sa modlili Anděl Páně. Aj na polu na poledně. Anděl Páně a k jídlu.. K jídlu jsme sa modlili a večer ke spaní. Na poli to jsme řekli, s pomocí Boží. Na rolích, vždycky. Aj dnes. Já bych nezačala práci bez Božího požehnání, ne. Ale já vám móžu říct, že na mě je Boží požehnání. Já to sama na sobě cítím. Protože mám tak hodnou rodinu, dobrou a všeci jsou věřící.“

Kroj

„Když jsem byla malá, tak my jsme byli čistě Slováci. Tady sa chodilo jenom v krojích. Všecké děcka jsme chodili za Slovenky. Ještě tak do čtvrté. do páté třídy jsme byly všechno Slovenky. ... Potom začali chodit lidi do práci, do Hodonína, tak sa začali poměšřovat. Protože u strojů, když tady potom to JZD vypuklo, tož to bylo nebezpečné, u těch strojů. Tož mňa zachytl kombajn za sukňu a odpáral mě ju na celém těle. Já jsem odhazovala řepy na transporter, které přepadli z fúry. Byl tam taký kryt a oni ten odkryt oddělali. Když ho oddělali, tož mě to chytlo tu sukňu. Já jsem hrozně začala křičat, tož hned to zastavil šofér... Do práce jsme si dávali šatovky, aby nám ty sukně nevadily. Ale do kostela a do společnosti jsme chodily furt za Slovenky. A ještě nás padesát chodí za Slovenky. Ještě to držíme, vytrvale v nich chodíme“.

Zpívání

„Jak jsme zpívali, když jsme dělali. Aj v JZD jsme ještě zpívali. My jsme tam byli taká parta, všechny zpěvačky uměly zpívat a já jsem teda zpívala teda opravdu dobře, já jsem i sólově pěkně zpívala. A tož já jsem zpívala aj v kostele, aj na pohřbech“.

Divadlo

„Hrávali jsme divadla, ale potom nám začali nutit jenom tématu komunistickou. tak my jsme si řekli, že hrát ji komunistické nebudem, kdyby co dělali... Já bych jim n hrála, co bylo komunistické, já su věřící, takže to by nepadlo v úvahu. Ale my jsme hráli tak pěkné, neutrální, co by pro všechny a mohlo sa na to dívat aj po létech.“

„A potom jsme teda nacvičovali velice pěkné Dožínky. Michala předvolali na radnici, že si přečtli jeho scénář a : tam má žehnání, že zpívání o Bohu a že to mosí změnit. Michal povídá, že já už to mám nacvičené, já to nemíním měnit. A oni začali dotírat a Pavel vyšel ven a já povídám Pavle, já tu čekám. já jedu čistit cibulu, já povídám, Michal se tam furt hádá o jakýsi otčenáš a já povídám, ne už ide a hotovo. A Pavel povídá. Růži, jak to Michal má, ta to bude, o to sa neboj, řekl, a že já mu řeknu, že tys řekla, : hned nech už ide dom. že jedete čistit cibulu. (smích) Pav tam vletěl a povídá. Růžena už nadává, že už je to dlouho, : jedete čistit cibulu, že máš už jít. A bylo to skončené.“

„Novák byl tehdy předsedou na okresi, on byl tedy komunist ale on zas byl našinský, bysme řekli, člověk. A miloval Národopis a on Michalovi strašně přitakával. A když to skončilo, to jich pozvali na takovou. říkali temu že čičina a takové obce stvení. posedění. Takže teda šli na to posedění a teda k tomu Novákovi sa přidrožil jeden a povídá, že poslušaj, no, dyť dělal stejně jakýsi kostelník. A Novák mu povídá: tobě je p tím hovno, ty umíš nic. ... A bylo to vyřešené“.

Doufejme, že moudrá slova „tetiček“ (babiček v šátcích) bude ještě dlouho možné slyšet a my budeme mít možnost jim naslouchat. Máte-li v rodině v Čechách, Moravě či Slezsku také takovou „tetičku“, dejte nám vědět. Rádi si je vyprávění během našeho výzkumu poslechneme a pak předáme čtenářům Hlasů národa. Napište na adresu: dušan.luzny@upol.cz. Předem děkuji.

Dušan Lužný
Univerzita Palackého v Olomouci

MLADÝM

Filozofie

pokročilého věku

Uvědomujete si, že začínáme stárnout už v době dětství?

Ve věku 10 let máme o stárnutí pouze mlhavé povědomí.

Na otázku: "Kolik ti je," dítě odpoví: "Čtyři a půl." Ale později už neříkáme: "Je mi třetec šest a půl."

Dítě říká: "Je mi čtyři a půl" nebo "Bude mi pět."

A to je klíčové.

Pak jste teenager, ale tím ti nekončí.

Skáčete do dalšího a dalšího věku.

Na otázku: "Kolik je vám let," odpovídáte: "bude mi 16," přičemž je nám třeba 13, ale pak najednou je vám opravdu 16! A pak přijde ten toužebně očekávaný den, kde je vám 21 ... A je co slavit.

Je mi 21 ... HURÁÁÁ

A pak se dostaví 30. Aaach ouvej!

Co se to stalo?

Zní to jako zkysané mléko!

ZKYSLO, museli jsme je vylít.

A je po legraci, připadáte si jako zkažený knedlík.

Co je špatné? Co se změnilo?

Dosáhli jste věku 21, přehoupla se 30 a SPĚJETE ke 40...

Hurá!

Štápnete na brzdy, ale klouže to, život jde dál.

Než se stačíte vzpamatovat, je tu 50 a sny jsou ty tam...

Ale pozor!!!

Ani se nenadějete a spějete k 60.

Takže vám BYLO 21, pak 30, 40, 50 a SPĚJETE k 60.

A jde to tak rychle, že najednou je vám 70! Pak už je to jen

otázka dní: dožíváte se pondělka, 12 dubna 2010!

Po 80 už běží dny podle denního režimu: dožíváte se oběda, odpoledne, večer uléháte.

Po 90 je to stejné, jen začnete říkat: "Je mi UŽ 92."

A pak se stane něco podivného.

Když se přehoupne 100, stanete se opět dítětem a říkáte:

"Je mi 100 a půl!"

Dožili jste se ve zdraví 100 a půl!!!

Jak zůstat mladý

1. Hod'te za hlavu nesmyslná čísla, která se vztahují k věku, váze a výšce. Přenechte tyto starosti lékařům. Konckonců je za to platíte.

2. Stýkejte se pouze s pozitivně naladěnými lidmi. Škarohlídí vás ničí.

3. Dbejte na neustálé vzdělávání. Zajímejte se o počítače, řemesla, zahradničení - cokoliv, co nás baví... Jen ne - nechte mozek zahálet. Líná mysl je dílna d'áb-la, který se jmenuje Alzheimer.

4. Radujte se z jednoduchých věcí.

5. Smějte se z plna hrdla, dlouho a hlasitě. Smějte se, až vám nebude stačit dech.

6. Když dojde na slzy, truchlete, ale vydržte a jděte dál. Jediná osoba, která nás po celý život provází, jsme my sami. ŽIJTE, dokud jste naživu.

7. Obklopujte se vším, co máte rádi, ať už je to rodina, domácí mazlíčci, hudba, rostliny, záliby, atd. Domov je vaším zázemím.

8. Pečujte o své zdraví: Je-li dobré, udržujte je. Pokud ne, postarejte se o zlepšení. Je-li to nad vaše síly, vyhledejte pomoc.

9. Nepodnikejte pochybné výlety. Vydejte se za nákupy, třeba mimo své bydliště, anebo do ciziny, NIKDY však někam, kde se nebudete cítit dobře.

10. Říkejte při každé příležitosti lidem kolem sebe, že je máte rádi.

A ZAPAMATUJTE SI, že život se neměří počtem nádechů, ale okamžiky, kdy si vydechneme.

S někým se o tyto myšlenky podělte... Všichni potřebujeme prožít každý den svého života naplno!!!

*Napsal George Carlin, 102 let
Internetovou prezentaci zaslal redakci P. Antonín Hráček
Velehrad - St. Martin, Itálie*

Tragická smrt Tomáše Bati

Tomáš Baťa (3. dubna 1876 Zlín - 12. července 1932 Otrokovice) byl spolu s bratrem Antonínem ml. a sestrou Annou zakladatelem známé obuvnické firmy Baťa a jeden z největších podnikatelů své doby.

Kdyby nepospíchal Tomáš Baťa pokárat nezdárného syna „Tomíka“ (+2008), možná by tragicky nezahynul, píše 91-letá spisovatelka a pamětnice Eliška Jechová pro ePortál.

12.července 2012 uplynulo 80 let od tragické smrti Tomáše Bati. Město uspořádalo dopoledne pietní vzpomínku na Lesním hřbitově u hrobu Tomáše Bati. Zlínské noviny věnovaly pietní vzpomínce celou stranu s fotografií T. Bati a hrobu. Zveřejnili i údaje Ministerské komise, která vyšetřovala tragickou smrt T. Bati. Komise označila za její příčinu ztrátu prostorové orientace pilota. Vyloučila technické selhání stroje.

Záhadou však stále zůstávají okolnosti startu letadla za podmínek tak nepříznivých pro let. Budu mít 92 let a děkuji Bohu, že mi do těchto let ponechal duševní svěžest. Stále píši na počítači a e-mailem si dopisují s přáteli a rodinou. Jsem už snad jedna z mála, která nosí v duši tuto záhadu tragických okolností smrti T. Bati. Má svíce již dohořívá a nechci si vzít toto tajemství na onen svět. Mohla bych

mnohé, ještě dokud žiji, objasnit ze soukromého života Tomáše Bati.

Můj otec pracoval jako mechanik na letišti v Otrokovcích. Dobře se znal s pilotem Jindřichem Broučkem, který byl o rok starší. Můj muž byl „baťovec“ o 10 let starší než já a kamarádil se s mladším bratrem pilota Broučka.

T. Baťa když jel na služební cestu sám, vždy si sedl vedle pilota a při letu se s ním bavil a někdy i svěřoval. Jednou povzdychl: „...mám mladou, vzdělanou a pěknou ženu, kterou mi mnozí závidí. Chtěl jsem mít mnoho dětí. Můj otec jich měl 11 a já mám jednoho syna a žena mi ho rozmazluje“.

Střední školu jeho syn Tomík studoval ve Švýcarsku, aby se naučil cizí jazyky. Domů jezdil na 1. Máje, na prázdniny a Vánoce. Když měl 14 let, tak ho otec donutil jeden měsíc prázdnin pracovat jako dělník v továrně, aby poznal výrobu obuvi jako budoucí majitel. To se však Tomíkovi příliš nelíbilo a nerad jezdil na prázdniny do Zlína. Maminka s ním často jezdila a dávala mu peníze, takže opravdu žil jako milionářský hoch.

Když měl 17 let volal otcí, že na prázdniny do Zlína nepříjede, že pojede s kamarády na výlet. Tomáš Baťa se rozčílil a nařídil mu, aby hned přijel do Zlína. Syn neuposlechl. Bylo již 11 dnů prázdnin a on ještě nepříjel.

K večeru 11.července telefonoval ze své kanceláře Tomíkovi, kdy mu oznamoval, že zítra letí do Švýcarska na zahájení provozu nové továrny a přeje si, aby se otevřeně zúčastnil a poté s ním poletí do Zlína. Syn mu však odpověděl: „Až přiletíš, nebudu již ve Švýcarsku“, a položil mu telefon. Baťa v rozčilení napsal listinu, která ustanovila prodej všech akcií firmy Tomáše Bati nevlastnímu bratru Janu A. Baťovi.

Tuto listinu našel notář při pozůstalostním řízení v trezoru jeho kanceláře, přiloženou k poslední vůli z r. 1931. Tomáš Baťa naplánoval odlet na půl páté. Rovněž i můj otec musel být ve čtyři hodiny na letišti.

Ráno byla v Otrokovcích hustá mlha. Baťa byl velmi neklidný a netrpělivý. Čekal s piloty v odbavovací hale a nechal telefonicky prověřit počasí v okolí. U ranní kávy prozradil pilotům obsah věřejšího telefonátu se synem. Po půl hodině zprávy z telefonátů hlásily již pěkné počasí v Mnichově, v Curychu i ve Vídni. V Otrokovcích však bylo stále ještě velmi hustá mlha.

Asi po čtyřiceti minutách čekání dal T. Baťa příkaz k startu s dovětkem: „musíme odletět, jinak mi syn opravdu ujede...“. Pilot Brouček, který znal tvrdohlavost šéfa, proto neodporoval a příkaz splnil. Nedlouho po startu se letadlo zřítilo. Otec byl mezi prvními u havarovaného letadla. Snad kdyby Baťa seděl v kabině, tak by možná se zraněním přežil. Otec se informace o ranním hovoru před startem dozvěděl od pilotů a doma nám je tlumočil. Letadlo bylo později vystaveno

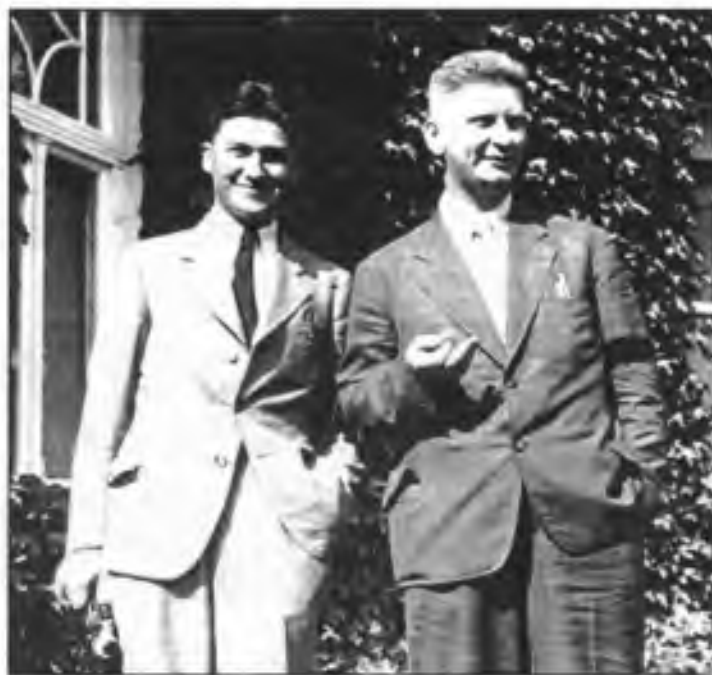
v Baťově památníku, který nechal postavit jeho nevlastní bratr Jan A. Baťa. Navštívili jsme s rodiči několikrát památník a mám doma i fotografii zříceného letadla.

Při výročí tragické události otec často vzpomínal na okolnosti a poukazoval na to, kam až může vést neposlušnost dětí. Tato okolnost zůstala po desetiletí veřejným tabu. Nechtěli jsme, aby toto tajemství mladého Tomíka nějak diskreditovalo a netrpěl nějakým komplexem viny za smrt svého otce, protože jsme jej, jako jediného syna Tomáše zakladatele, zbožňovali.

Tomáš Baťa vychovával svého nevlastního bratra od sedmi let jako syna. Byl na něj velmi přísný, ale měl ho rád. Jeho mladá žena, když poznala jejich vzájemnou lásku, začala na něj žárlit a syna vychovávala k nevraživosti proti němu. Při křtu dal T. Baťa synovi do vínku své a Janovo křestní jméno, které Tomík nikdy neužíval. Místo na výlet musel Tomík přiletět otcí na pohřeb. Ale již nikdy nemusel jako dělník pracovat. Příští prázdniny v 18 letech přijel do Zlína v novém moderním sportovním autě. Byla jsem od něj o šest roků mladší. Dobře si ho pamatuji, protože chodíval na tenisové kurty u elektrárny a na baťovské letní koupaliště, kam jsem spolu s bratrem také chodila velmi často sportovat.

Když přijel po roce 1989 Tomík se svou ženou poprvé do Zlína, vítalo jej přeplněné náměstí Míru. Lidé se domnívali, že převezme továrnu a do Zlína se vrátí baťovský duch provázený radostným a veselým životem. Velmi se mýlili. Já jsem se s ním také osobně setkala, ale styděla jsem se za něj, jak špatně mluvil česky. Stýkala jsem se s „baťovci“, kteří byli ještě za Jana Bati vysláni do továren v různých státech a všichni mluvili dobře česky včetně jejich dětí a žen, mnohdy cizinek.

Tomík nenechal učit česky žádné ze svých dětí a vnuků, ba ani jeho žena Sonja, po dlouhých letech soužití česky mluvit neumí. Tomáš Baťa dobře věděl, že syn nemá zájem

Tomáš Baťa ml. (vlevo) se svým strýcem a novým šéfem Závodů Baťa a.s. Janem Antonínem Baťou, krátce po tragické smrti továrníka Tomáše Bati v roce 1932.

o koncern a proto již před odletem na Dálný Východ r. 1931 napsal poslední vůli pro případ havárie letadla, kde stanovil jako dědice svého nevlastního bratra Jana s tím, že vyplatí stanovenou sumu peněz v závěti jeho mladé ženě a synovi. Což se také stalo a všichni s tím souhlasili. J. A. Baťa byl po válce v nepřítomnosti účelově odsouzen za údajné kolaborantství s Němci, které nebylo nikdy prokázáno, aby mohl být vyvlastněn jeho majetek v ČSR.

Další soud, který nikdy nečekal, vyvolala paní Marie Baťová se synem Tomíkem o továrny v cizině, který trval 15 let. Jan přišel o všechny peníze a ještě o zdraví. Dvě rány mrtvicí způsobily, že ve svých 67 letech v roce 1965 předčasně zemřel. Multimilionář Tomík Baťa se dožil téměř 94 let a za svůj dlouhý život nepostavil ani jednu továrnu. Jan A. Baťa ze šest let a sedm měsíců postavil několik továren v republice a šest velkých továren v zahraničí, nepočítaje mnoho desítek malých afilací, tzv. Jednotek. Jméno J. A. Baťi se po šedesáti letech dočkalo rehabilitace, přesto se o Janovi téměř nemluví i když v krátkém čase udělal tak mnoho.

Historie se nedá zamlčet, ani překrucovat. Vše je zapsáno v paměti mého počítače. Potom, co mi syn vydal 4-dílnou kroniku „Žila jsem ve XX. století“, mne navštívil jistý novinář, jehož jméno si již nepamatuji. Udělal si velmi mnoho poznámek, ale nic nebylo zveřejněno. Před odchodem mi však řekl: „Vše co jste mi sdělila je velmi zajímavé, ale nepište tolik o J. A. Baťovi, ONI to neradi slyší“. Kdo jsou ti ONI? Pozůstalí po Tomíkovi, nebo ti současní, kteří „ukradli“ tovární areál a Janovo dílo ve Zlíně? Spravedlnost stále spí...

Autor: Eliška Jechová | 6.8.2012
Redakci zaslal John Novotný, Kanada

12. července 1932 Tomáš Baťa zahynul spolu se svým pilotem Jindřichem Broučkem při letecké nehodě. Letadlo spadlo v míze z výšky kolem 20 až 30 m asi 15 metrů od ohrady továrny na Bahňáku. Pilot Brouček byl nalezen mrtev. V rukou ještě svíral volant letadla, jakoby chtěl do poslední chvíle zabránit tragédii.

I mlčení je odpověď

Nikdo z lékařů nechtěl jít do "zapadákova"

Komunistická strana potřebovala obvodního lékaře do pohraničního pásma u rakouských hranic. Nikdo tam z lékařů nechtěl jít: byl to „zapadák“, daleko od kulturního světa, pobyt tam byl vázán na povolení, jinak se tam nesmělo a všechno hlídali pohraničníci. Komunisté věděli, že jsem spolehlivý zaměstnanec zdravotnictví, pozvali mě tedy na kraj, vyložili situaci. Byla mně svěřena důvěra a já jsem se cítil poctěn. Otevřeně jsem však poukázal na to, že nejsem komunista a připomněl jsem jim, že jsem věřící, a že si dovedu představit, jaké bude pozdvížení, když půjdu v neděli do kostela. Aby si to komunisté dobře promysleli, že je na to upozorňuji.

„Nic se nebojte, soudruhu doktore. To jsme všechno promýšleli. Tam je totiž farář, který je denně v hospodě, tam není co pokazit!“

„No dobře, ale upozornil jsem vás.“

Nastoupil jsem. Ordinance byla v hezké vilce na konci městečka, odkud jsem viděl přímo do Rakouska. Měl jsem hezky vybavenou ordinaci s rentgenem, mohl jsem tam vést všechny poradny. Když se těhotné dověděly, že jsem porodník a jsem ochoten chodit k porodům, chtěly všechny родit doma.

Lidé ke mně chodili rádi a v zimním období jsem dva měsíce jedl jen zabijačkovou polévku a jitrnice už jsem nestačil sníst. Měl jsem zvláštní povolení a mohl jsem chodit těsně vedle hraničních drátů. Taková důvěra.

Chtěli ze mne udělat důstojníka

Avšak zase se schylovalo k bouři. Chodil jsem normálně do kostela, s panem farářem jsem navázal přátelský kontakt – a pan farář k tomu přestal pít. Jenže tím jsem si pokazil

svůj kádrový posudek! A druhá věc: v rámci stěhování nástupu do nového okresu jsem se musel přihlásit na všech okresních institucích, mimo jiné i na okresní vojenské správě. Tam s údivem jedna důstojnice zjistila, že jsem obyčejný voják, že nejsem důstojník a že jsem ve vojenské knížce veden jako (politicky nespolehlivý) sběrač raněných.

Asi by to opravdu nebyl problém, povýšit mě z prostého vojína hned na důstojníka. ale přece jenom se nemohly obehranické předpisy a já jsem musel projít prověrkou.

Obdržel jsem předvolání a při prověrce jsem dostal jedinou otázku: „Co byste dělal, kdyby se přes hranice dostal z Vatikánu tajný biskup a objevil se u vás?“

„Já tady přece nejsem na to, abych vám hlídal hranice, zjišťoval u svých pacientů, co je kdo zač?“ – snažil jsem se vyhnout přímé odpovědi, která by mohla být rozhodující pro mé bytí a nebytí v pohraničí.

„No dobře, ale kdyby se to přece jen nějak stalo, co byste dělal?“

„Kdybych zjistil, že je to opravdový biskup, tak bych požádal o požehnání.“

„To nám stačí. To nám stačí!“

A bylo po prověrce a dodneška jsem obyčejný voják a sběrač raněných a důstojníkem jsem se nestal.

Byla to vůle Boží, že jsem se tak vyjádřil? Nemohl jsem říci, že bych zvedl telefon a zavola pohraničníky a udal ho. Vždyť to byl stejně chyták.

Nic mě nenapadlo, Bůh mlčel

Pohraničí jsem musel opustit. Když už bylo jasno, kdy musím odstěhovat a že se už k hranici nedostanu, chodil jsem celou hodinu po pěšině pohraničníků těsně kolem drátů a prosil Boha o vnuknutí, jestli mám využít poslední šance a přes hranici utéci do svobodného světa. Měl jsem známé v Vatikánu, měl jsem bratra v Austrálii, nebyl by problém někde uchytit. Jednou předtím mě zastavil místní policajt a soukromě mi řekl, že už za tou mojí zahradou ležet nebudu. Že už ví, že utéci nechci, a kdybych chtěl, že bych stejně utekl.

Při té poslední „procházce“ u drátů mě nic nenapadlo, Bůh mlčel. Kdoví, jak bych se rozhodl, kdybych věděl, že jsem čeká komunistický kriminál, doly, kamenoprůmysl, šikana vání... Bylo mně ale jasné, že i mlčení je odpověď Boží.

A dnes je mně naprosto jasné, že i to vězení a vyhození z zdravotnictví, ale i tajné kněžské svěcení bylo v plánu Božím, proto také nepadlo v úvahu utíkat.

Prevzato z <http://www.vira>

*Podle knihy Ladislava Kubička: Vůle Boží – zbožná fráze
Vydalo Karmelitánské nakladatelství*

P. MUDr. Ladislav Kubiček (1926 - 2004) byl lékař a katolický kněz. Během komunistického režimu byl pronásledován a několik let vězněn. V roce 2004 se stal obětí brutální loupežné vraždy.

Thank God for the Mercy Home for Boys and Girls

Jesus said, "Truly I tell you, unless you change and become like children, you will never enter the kingdom of heaven". (*New Revised Standard Version Bible*, Matthew 18:3). Matthew 18:3 exemplifies the innocence, purity and truthfulness that children are blessed with. Unfortunately, within the realm of being human, it seems as though time distances us from those reverent traits. I love this verse and how Jesus uses it to explain what qualities are essential to get us to heaven. With that said, it becomes difficult to comprehend how some children are cast aside, often by those who they trust the most. A friend first told me about a wonderful place called the Mercy Home for Boys and Girls, a place that welcomes children with open arms just as Jesus did.

After learning about the Mercy Home many years ago, I decided to delve into finding out more information about what the home does exactly, and what brings the children to it. One of the first stories that I read from their website was of a young child who was taken to a bus stop by his mother and told to wait there until she came back. The child waited innocently for the mother to return, but she never did. Luckily, the child was brought to the care of the Mercy Home where safe, positive and Christ centered support is abundant.

The Mercy Home was founded in 1887 by a Chicago Archbishop named Patrick Feehan. A native of Ireland, Archbishop Feehan summoned a group of priests to find a solution to the growing crisis of homeless children.

Mercy Home for Boys and Girls
Boy's Campus 1140 W. Jackson Blvd. Chicago, IL

A Reverend named Dennis Mahoney suggested a plan for a working boys home and temporary quarters were set up above a library on LaSalle Street under the name St. Paul's Home for Working Boys which was later incorporated as a distinct organization within the Catholic Archdiocese of Chicago and renamed the Mission of Our Lady of Mercy. In 1889, Fr. Mahoney purchased a private residence at what is today 1140 W. Jackson Blvd. (which remains the boy's residence to this day). In 1987, Mercy Home celebrated its centennial with expansion and after caring for boys for a century, Mercy Home opened a new home for young women in the former Walgreen family mansion on Chicago's South Side. That same year, our new Friends First mentoring program started training adult volunteers to serve as role models to young people in need who live throughout the community. In 1992, at the request of Cardinal Bernardin, Mercy Home launched its televised Sunday Mass that allows 60,000 faithful viewers to share in the Eucharist every Sunday morning. Sunday Mass at Mercy Home, is filmed on location in the Our Lady of Mercy Chapel at Mercy Home for Boys & Girls and broadcast on WGN in Chicago. (Mercyhome.org).

There are many ways to open our hearts, just as Jesus did, and help children in need by volunteering at the Mercy Home. Mentoring a child, becoming a tutor, attending fundraising events, or simply donating Christmas gifts are a few ways that an act of kindness will show our youth that we care. As Christians we strive to follow Jesus and perhaps there is no better way of doing that than by helping the most vulnerable. With the celebration of Christ's birth fast approaching, we are reminded not of the importance of gifts under the Christmas tree but of the gifts that God's children truly are.

Mass at the Mercy Home

By Jana Krcek

Our Faith and Duty Call Us to Pray for Living and Dead

As we continue to celebrate the Year of Mercy proclaimed by the Holy Father, we have been highlighting and reflecting on the Spiritual Works of Mercy. We have examined so far the first six:

- To instruct the ignorant;
- To counsel the doubtful;
- To admonish sinners;
- To bear wrongs patiently;
- To forgive offenses willingly; and
- To comfort the afflicted.

That list is completed by the seventh and final work:

- To pray for the living and the dead.

It is a fundamental presupposition of faith that we pray and do so constantly. To pray is first and foremost to acknowledge that there is a reality and a power beyond ourselves. Even before the coming of Jesus, human history and archaeology reveal evidence of the natural inclination of men and women to seek God and to pray. It is in essence an instinct that God has placed within us. That is what makes our modern efforts to turn away from God and exclude him from our public life all the more astonishing.

To pray, then, is to acknowledge that there is a God. Spiritually, there are various elements of that communication with God.

First, we pray to adore God. We do so by simply recalling His goodness and

His greatness that is beyond our understanding. We acknowledge that He is all and we are useless servants as Jesus said, until we are raised up by His love and forgiveness as the highest element of His creation.

We pray as well to thank God. We have been given the precious gift of life. And because of this gift of human life, we enter into God's offer of eternal divine life shared with Him, if we are faithful. We thank God as well for the gifts of each day, of our family, and of what we need in life.

We pray to ask for pardon. We are all sinners. Everyone has faults, big and small. We can forgive each other, but only God's mercy can forgive the offense against Him that is part of every sin. And so we pray and ask for that forgiveness. And of course we follow up by going to confession as well.

But we also must pray for each other. Here is the great act of mercy. Someone once wrote that as Catholics, we pray very indiscriminately. We pray for everyone. Of course, we pray for the living. It might be to pray and ask God to help our aging grandparents, parents and that good old neighbor down the street. We pray for our spouses and our kids.

We pray also for our enemies, as Jesus told us to do. Even those who have hurt us, or who mean us harm in this world need grace and God's love. We must

intend for all to reach heaven and pass God's judgment. Sometimes that is a hard pill to swallow. Still, it is at the heart of this spiritual work of mercy.

Pray for your priests. Pray for our political leaders. Pray for sinners. Pray for those who have fallen away from their Catholic faith. Pray for those who have not yet come to know Jesus. Pray for everyone you know that they be open to God's call and God's grace.

The spiritual work is also to pray for the dead. It is part of our Catholic duty and faith. Every Nov. 2, we pray for all the souls who have gone before us. After this life, if we have not died in mortal sin and the rejection of God, we will be with Him in heaven. But we may still have imperfections, flaws and sins not fully repented. Our prayers for those who have died are received by God as part of their final purification and the gift of mercy for them.

Pray for the dead whom you have known and loved. Pray for those who were good for you. But pray also "indiscriminately" for all the dead, even those of all time who are unknown to us.

Prayer is a deep and needed good being lost in our secular world. We need to pray for many things and many reasons. But we especially need to pray for the living and the dead.

*By Bishop David J. Malloy
Observer August 4, 2010*

Návrat marnotratného syna

Meditace k závěru Svatého roku milosrdenství nad obrazem Rembrandta van Rijna

Rembrandt van Rijn je jeden z největších holandských malířů historie (1606-1669). Jeho obraz nazvaný Návrat marnotratného syna je dnes vystaven v Ermitáži v Petrohradě. Štětcem a barvami na něm vyjádřil, co promeditoval v příběhu z Lukášova evangelia:

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci. Pověděl jim toto podobství: Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: „Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.“ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utíšil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl si: „Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zžehšil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!“ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: „Otče, zžehšil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.“ Ale otec nařídil svým služebníkům: „Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtvý, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen!“ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: „Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.“ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: „Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveseil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!“ Otec mu odpověděl: „Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtvý, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“ (Lukáš, kap. 15)

Tématem obrazu jsou otec a dva synové. Autor namaloval staršího syna tak, že připomíná otce. Oba jsou vousatí, na oba obličejy dopadá světlo, přes ramena jim visí dlouhé rudé pláště. Toto naznačuje, že on a otec mají mnoho společného a přece jsou si tak vzdálení. Otec se sklání nad navraceným synem, starší syn stojí upjatě vedle, otcův plášť je široce rozevřen, synovi plášť visí zplihle na těle, otcovy ruce jsou vztažené k navrátilci a žehnají mu, synovy ruce jsou sevřené a blízko těla. Na obou tvářích je světlo, ale světlo z otcovy tváře proudí celým tělem a obzvláště rukama zaplavuje mladšího syna velikou září vřelosti, zatímco světlo na tváři staršího syna je chladné a omezené a jeho postava zůstává tmavá, ruce zůstávají ve stínu. Mezi otcem a starším synem je veliký otevřený prostor, který je odděluje, je to prostor, který vytváří napětí a ukazuje, jak moc si jsou ve skutečnosti daleko...

Mladší syn. Vrací se k otci, klečí u jeho nohou a svou tvář noří do bohatého oblečení svého otce. Vrací se zubožen, ve zchátralém oděvu plném záplat a téměř bos, neboť jeho opánky se rozpadají na kusy, má zjizvenou nohu. Jeho jediným bohatstvím, kontrastujícím s naprostou nouzí viditelnou, je meč ze vzácného kovu, který je už nyní jediným znakem příslušnosti k rodu, ze kterého syn pochází, jediným znakem toho, že je stále synem svého otce, a proto neprodal tak drahocennou věc, i když z peněz získaných prodejem by zase nějaký čas žil. Syn je ostříhán dohola tak, jako bývali ostříhání otroci, vězni a ti, kdo zcela ztratili svou identitu v nesmírně kruté porobě. Ruce navracejícího se syna nejsou vidět, protože jsou schouleny na hrudi a vyjadřují to nejhlubší uznání své viny vůči otci. Nemá nic. Je jako právě narozené dítě. Cítí se jako znovunarozený syn.

Starší syn stojí poněkud ve stínu, po pravé straně výjevu. Je přísný vzdálený pozorovatel. Nese znaky bohatství svého otce, ale jeho ruce na rozdíl od rukou otcových – jsou sevřené a nic nedávají. Tvář starší syna číší chladem, vlastní spravedlností. Jeho studená a nehybná tvář vynáší soud nad mladším bratrem. Představuje farizeje a zákoníky.

Otec je nesmírně bohatý člověk a jeho bohatství je viditelné každém kousku jeho oděvu. Jeho tvář působí dojmem, že snad už dříve nevidí anebo je zcela slepý. To ovšem není dojem, ale skutečnost, neboť otec velkomyslně přehlíží obrovskou vinu syna. Skutečný středem Rembrandtova obrazu jsou otcovy ruce. Jsou nesmírně něžně položené na syna a současně jej chránící před vším, co by jej smohl ohrožovat. Vždyť syn už nepatří světu, ale patří nesmírně lákavému otci. Jsou to ruce, které vyjadřují pokoj, mír, přijetí a niku nekončící milosrdenství otce, který by za svého syna bez váhání položil svůj život, pokud by to okolnosti vyžadovaly. Jsou to ruce Boží. Jsou to ruce mých rodičů, učitelů, přátel, těch, kdo mě uzdravovali. Každá ruka je ovšem jiná. Levice je ruka silná a svalnatá, je ruka muže. Je to ruka, jejíž moci nelze odolat, je to ruka, které si dříve vede podřídit vše. Je to ruka, která povzbuzuje synovu sílu a toul pokračovat v životě. Pravá ruka, je ruka něžné matky. Je měkká, něžná, chce hladit, hýčkat, nabízí soucit. Je to ruka, která má vždy pochopení, je plná lásky a vždy připravená ošetřit ránu, přivínout srdce. Charakteristické je, že tato jemná ruka matky je nad obnažený chodidlem syna, jakoby se tím chtělo vyjádřit, že tato dlaň ochraňuje to nejzranitelnější v navracejícím se synovi. Také rudý plášť postav znázorňuje ochranná křídla matky.

To, že si Rembrandt vybral skoro slepého starce ke sdělení Boží lásky, má specifický význam. Objevuje se světlo, které pochází z vnitřního ohně, který nikdy nevyhasne - ohně lásky. A tak otec poznává svého syna nikoli tělesnými očima, ale vnitřními očima srdce.

Zdá se, že ruce, které se dotýkají zad navraceného syna, jsou nástroji otcových vnitřních očí. Otcův dotek je věčným žehnáním synovo spočinutí na otcově hrudi věčným mírem a pokojem - okamžikem přijetí a odpuštění je bez konce, trvá navěky...

Ten téměř slepý otec vidí daleko a široko. Jeho zrak chápe ztracenost všech mužů a žen všude a stále, je to zrak, který zná a soucítí s těmi, kdo trpí tím, že se rozhodli odejít z domova, s těmi, kteří vyplakali moře slz, když se dostali do spárů záští, závisti, zoufalství.

Srdce Otce hoří nekonečnou touhou přivést děti domů. Jako by přál své děti varovat před nebezpečími, přesvědčit je, že doma naleznou vše, co hledají jinde! Ale jeho láska je příliš velká na to, aby cokoli z toho udělal. Nemůže nutit, donucovat, prikazovat. Nabídku svobody odmítnout lásku nebo milovat. Chce, aby jeho děti byly svobodné. I za tu cenu, že je opustí.

Je to nesmírnost božské lásky, která je zdrojem božského určení. Bůh, stvořitel univerza, si vybral, že bude za prvé a nejvíce ze všeho otcem.

Tedy také lépe rozumím nesmírnému klidu tohoto portrétu Boha. To, co vidím, je Bůh - matka, která přijímá do svého lůna zpět toho, kterého stvořila k obrazu svému. Ty skoro slepé oči, ruce, plášť, ohnuté tělo, to vše vyvolává božskou mateřskou lásku, poznamenanou žalem, smutkem, nadějí a nekonečným čekáním. Otec netouží po trestu. Mám se již sami potrestali svým vnitřním nebo vnějším odchodem...

Prostřednictvím obrazu můžeme vnímat bezbřehý mír, pokoj a lásku samotného Boha.

Převzato z Internetu

Foto na zadní straně:

Rembrandt van Rijn: Návrat marnotratného syna

